Spørsmål og svar om Auschwitz og Holocaust

«Enhver historiker som er villig til å ta det samlede kildematerialet i betraktning, til å vurdere de sporene etter massemordet som både gjerningsmenn og ofre etterlot seg, vil det være åpenbart at tyskerne drev med massemord.»

Kva slags tysk kjeldemateriale frå krigen er det som seier noko om gassing av jødar? Tyskland var eit byråkrati der ordrar kom frå toppen og vart sende tenesteveg nedover i byråkratiet. Så dersom det fanst ein slik ordre ville den truleg ha blitt funnen.

«Det er forøvrig misvisende å tale om "revisjonister" og "ortodokse". Forskjellen er snarere å betrakte som en mellom en sjarlatan og en vitenskapsmann.»

Skilnaden mellom ein sjarlatan og ein vitskapsmann er den same som mellom ein som er ukritisk med omsyn til kjeldebruk og ein som har god kjeldekritikk. Dersom ein har eit augevitne som t.d.hevdar at 150.000 jødar vart gassa i Auschwitz, medan offisielle tal no seier at berre litt over 75.000 franske jødar vart deportert, at Krema II og III hadde ni omnar med fire opningar, medan det rette var fem omnar med tre opningar, at det i staden for skinner mellom «gasskammeret» (som tyskarane kalla likkjellar) var ei heis sidan dei låg i ulike etasjar, at det var 9,5 menneske per kvadratmeter under gassinga, noko som ville vere vanskeleg utan at offera var samarbeidsvillege, at avrettinga tok tre minutt medan det kan ta nesten 20 minutt å avrette menneske i gasskammer i USA, og at Himmler var til stades i leiren og var vitne til gassing av 3.000 jødar i januar 1943 (som no stod 13 per kvadratmeter) på trass av at tenestekalenderen til Himmler syner at Himmler ikkje var i leiren etter juli 1942, har dette vitnet truverd eller har det ikkje truverd? Kva er god kjeldekritikk i eit slikt døme?

«Holocaust handler ikke om religion, men om hvilke spor av fortiden som finnes og ikke finnes, og om hva vi kan slutte ut fra dem.»

Holocaustforskinga er om lag så langt unna vitskap i historiefaget som ein kan kome, nettopp på grunn av dei kvasireligiøse dogma og gruppetenkinga ein finn rundt den. Sjølv håplause vitneforklaringar som den ein ser over, framsett av Rudolf Vrba, vert ikkje avfeia som feilaktige på trass av deira mange feil, og på trass av at eit slikt vitne truleg ville ha vorte vurdert som ubrukeleg i andre samanhengar av dei same forskarane.

«Rudolf Höss hevdet under avhør i Nürnberg at 2.5 millioner ble drept i Auschwitz. I sine memoarer, forfattet i fengsel i mars 1946, justerte han dette tallet ned, og beregnet at ca. 1.130.000 mennesker ble myrdet i leiren.»

Höss vart torturert i fengsel, og trua med å få heile familien overlevert til russarane. No er ikkje dette i seg sjølv prov på at påstandane hans var falske, men i byrjinga hevda han at tre millionar hadde vorte drepne under hans kommando fram til 1943. Dette var tydelegvis ei tilpassing av det russiske talet på fire millionar som truleg er tatt rett ut av lufta, og det er fint at heller ikkje ei slik sjonglering med tal får deg til å miste trua på Höss son vitne. For å gjere talet på tre millionar realistisk bles han opp talet på jødar i Europa kraftig. Dessutan nemnde han leirane Belzec, Treblinka og Wolzec som ytterlegare «dødsleirar», sjølv det ikkje fanst nokon leir i Wolzec. Han hevda dessutan at desse tre leirane var operative i juni 1941, medan Belzec vart operativ i mars 1942 og Treblinka i juli 1942. Han hevda dessutan å ha motteke ordre om å drepe jødar i juni 1941

og byrja gassing med det same. Dette er langt tidlegare enn dei ortodokse meinar ei slik ordre kom. Höss vidarefortalde eventyret om at dei samla opp kroppsfeitt og tømde det over flammane, eksperimentering med dynamitt for å bli kvitt lika, og at kremasjonsgjengen hans var immune mot giftgass.

«Kva slags tysk kjeldemateriale frå krigen er det som seier noko om gassing av jødar? Tyskland var eit byråkrati der ordrar kom frå toppen og vart sende tenesteveg nedover i byråkratiet. Så dersom det fanst ein slik ordre ville den truleg ha blitt funnen.»

«Eksempelvis har tysk leirpersonell etterlatt seg vitnemål. Det gjelder blant andre legen Johann P. Kremer, som noterte i sin dagbok den 2. september 1942:

Zum 1. Male draussen um 3 Uhr früh bei einer Sonderaktion zugegen. Im Vergleich hierzu erscheint mir das Dante'sche Inferno fast wie eine Komödie. Umsonst wird Auschwitz nicht das Lager der Vernichtung genannt!

"Auschwitz blir ikke kalt utryddelsesleiren for ingenting!", altså.

Noen dager senere skriblet han ned i den samme dagboken at han hadde bevitnet nok en "Sonderaktion", "das Schrecklichste der Schrecken", og at hans kollega Thilo "hat Recht, wenn er mir heute sagte, wir befänden uns hier am anus mundi." [hadde rett da han i dag sa til meg at vi her befinner oss i anus mundi (altså "verdens rasshøl", for å si det rett ut).]»

Eg etterlyste tysk kjeldemateriale frå krigen som sa noko om gassing av jødar, og du gir meg noko heilt anna. Vi er no i 1942 midt under ein tyfus- og malariaepidemi i Auschwitz der folk døydde i hopetal med diaré – noko som kanskje óg var grunnen til at han kalla Auschwitz for anus mundi..?

Kva Kremer meinte med termen «sonderaktion» er tydeleg frå hans eige notat frå 5. september der han skriv om ein «sonderaktion» frå Holland. Den 12. oktober skriv han fortvila på nytt at det på trass av sjukdomen i leiren kom ein «sonderaktion» frå Holland med 1.600 menneske. Kremer skriv truleg om at han gjekk ut og var vitne til menneske som kom av toga til Auschwitz sjuke og i svært dårleg forfatning. Sonderaktion kan difor ikkje vere ei eufemisme for gassing.

Kremer nemner ordet gassing berre ein gong, og då i samband med avlusing av bygningar.

«En annen type kilde er de såkalte *Sonderkommandos*, innsatte i leiren som ble satt til å gjøre det mest grusomme arbeidet tenkelig -- å drive "sjauearbeid" med likene i gasskammeret. Noen av disse overlevede krigen, og brakte således med seg inn i ettertiden sine egne minner om hva som foregikk i Birkenau.»

Dersom det er Filip Müller du siktar til skreiv han romanen sin meir enn 30 år etter. Boka er tydeleg forureina av andre biografiar og vitnemål og er krydra med fargerike historier av denne sorten, som truleg gir eit betre innblikk i forfattaren si mentale helse enn i historiske hendingar:

«Suddenly a few girls, naked and in the full bloom of youth, came up to me. They stood in front of me without a word, gazing at me deep in thought and

shaking their heads uncomprehendingly. At last one of them plucked up

courage and spoke to me: ‘We understand that you have chosen to die with

us of your own free will, and we have come to tell you that we think your de-

cision pointless: for it helps no one.’ She went on: ‘We must die, but you still

have a chance to save your life. You have to return to the camp and tell eve-

rybody about our last hours,’ […]. Before I could make an answer to her

spirited speech, the girls took hold of me and dragged me protesting to the

door of the gas chamber. There they gave me a last push which made me

land bang in the middle of the group of SS men."

Filip Müller, Eyewitness Auschwitz. Three Years in the Gas Chambers, Stein and Day, New York 1979, s. 113f.

«Gjerningsmennene gjorde seg den ytterste flid med å tilintetgjøre inkriminerende dokumentasjon. Hele arkiv ble brent da det viste seg at Tyskland ville tape krigen.»

Så påstanden ein ofte høyrer som at tyskarane nitidig dokumenterte sine brotsverk og at det finst massevis av dokumentasjon på at tyskarane planla å drepe alle jødane er feilaktig? Så revisjonistane har med andre ord rett i dette?

At lite arkivmateriale fall i allierte hender er ikkje korrekt. Dei allierte fann 100 -hundre - tonn politiske og militære dokument i Nord-Tyskland åleine, og ikkje eit einaste av desse seier eit ord om gassing av jødar.

Harzstein,
Robert Edwin. Waldheim: The Missing Years. New York: Arbor
House/William Morrow, 1988. s. 227

«I denne sammenheng var selvfølgelig dokumenter som refererte til massemord de første man kvittet seg med.»

For noko rot. Dersom historiefaget skal basere seg på augevitne som attfortel historier og rykte dei har høyrt frå andre, og i tillegg på dokument som ikkje eksisterer, inneber det at ein forkastar historiefaget som vitskap og går over i skjønnlitterær sjanger (som synt over).

«For det andre var ikke nazistaten slik at utviklingen "på bakken" nødvendigvis fulgte ordrer fra høyeste hold. Utviklingen av "Den endelige løsningen" var ikke noen ovenfra-og-ned-prosess. Ian Kershaws velkjente tese om "working towards the Führer" har stor forklaringskraft her. Veldig kort oppsummert er det tale om at forskjellige instanser nedover i makthierarkiet på et vis kappet om å tilfredsstille det de oppfattet som "Førerviljen", og tilbød forskjellige, og etterhvert som krigen skred fremover, stadig mer radikale løsninger på "jødespørsmålet". Hitler hadde liksom satt "den endelige løsningen på jødespørsmålet" ut til konkurranse.»

Nazistaten var eit topptungt byråkrati. Det betydde ikkje at Hitler tok alle avgjerder. Hitler hadde ei kjerne av meir eller mindre lojale toppleiarar rundt seg med vide fullmakter innan deira område. Det er absurd å førestille seg noko anna enn at eit planlagt massemord på mange millionar menneske kan ha kome frå nokon annan stad enn høgt oppe i makthierarkiet og med Hitler sin vitande og vilje. Og dette kan ikkje ha hend utan ei skriftleg ordre som vart send nedover i hierarkiet tenesteveg. Det var ganske enkelt slik det tyske byråkratiet fungerte. Ian Kershaws tese byggjer med andre ord på ein fantasifull tanke om telepati frå Hitler og til dei lågaste byråkratiske nivåa, som det ikkje finst noko prov for i det heile.

«Russernes tall på døde var ikke tatt ut av lufta, men basert på den ufullstendige informasjonen som var tilgjengelig i den kaotiske perioden.»

Så når t.d.den russisk-jødiske sjefspropagandisten Ilya Ehrenburg så tidleg som i desember 1944 –

fire månader før krigan var slutt - «visste» at seks millionar jødar var blitt drepne var dette basert på - kva? Og kva med sionisten rabbi Dov Weissmandel som kom med talet allereie i mai 1944? Det fanst ingen statistiske data eller andre pålitelege parameter desse to kan ha nytta for å kome fram til eit slikt fasitsvar.

«Dersom Rudolf Höss [kommandanten i Auschwitz] skulle ha blitt tvunget til å oppgi et spesielt antall døde, noe det ikke finnes bevis for, ville det være mer sannsynlig at han faktisk gjorde det -- altså konsistent oppga samme tall.»

Dersom han var forvirra og slengde tre ulike tal ut i lufta er det desto meir urovekkjande med omsyn til truverdet hans som vitne. I Nürnberg vart framtoninga hans mellom anna skildra som «schizoid». La oss vere ærlege; Höss sa fleire ting som i retrospekt neppe er korrekt og som etter mi vurdering kjem inn under kategorien fornærming av menneskeleg intelligens. Hadde Höss skrive historia si under krigen – i dagbokform eller på annan måte – hadde eg neppe tvilt på at han skreiv sanninga. I fangenskap med bøddelen like om hjørnet, og med ei uviss skjebne for familien er det lettare å tenkje tanken om vikarierande motiv.

«Den leiren Höss tilsynelatende tenkte på da han sa Wolzek, var Sobibor. Han talte tidligere i det samme avhøret om en leir som lå "40 km i østlig retning fra Kulm". Sobibor ligger 40 km nord-øst for Kulm.»

Den austlege retninga Höss snakkar om er i realiteten i retninga nord-nordaust, så det vert om lag det same som å seie at Oslo er ein by i nordleg retning frå Stavanger. Ikkje direkte feil, men totalt villeiande.

«Vi har da to mulige forklaringer: Höss ble torturert/tvunget til å oppgi en fiktiv dødsleirog plassere den -- tilfeldigvis! -- på samme sted som en reelt eksisterende, eller, mer sannsynlig, vel: han glemte navnet. Höss hadde åpenbart ikke et fotografisk minne som Hitler.»

Eller alternativ tre: Höss dreiv gjøn med britane og polakkane for å svekke truverdet til si eiga forklaring.

«Det ble for en stund siden postet et båndopptak av Heinrich Himmler som taler til høyere SS-offiserer ved en konferanse i Poznan. Der ble det snakket om en endelig løsning for jødene.»

Så vidt eg kan sjå etter å ha lese heile talen snakka Himmler om evakuering og fjerning av jødar frå tysk sfære. At SS var rundhanda med likvideringar av jødar på austfronten er det heller ingen tvil om, og talen må lesast i lys av dette, men eg finn ikkje noko prov i talen som syner at alle jødar under tysk kontroll skal drepast i gasskammer. Termen «Endlösung» vart så vidt eg kan sjå ikkje nytta i talen i det heile, så her er det nok ei misforståing på gang.

«Og så har man Wannsee-konferansen, ikke bare kjent fra dokumenter, men også fra vitneførsel fra de som faktisk var der.»

At det kom ein ordre om industrielt folkemord ut av Wannseekonferansen er det ingen prov for. Ingen av deltakarane hadde rang eller fullmakt til å avgjere noko slikt, og Wannsee har blitt tydeleg tona ned i forskarkrinsar i mange år, sjølv om ein framleis høyrer eventyret i populærhistoria om at det kom ei avgjerd på konferansen om å drepe alle jødar i tysk sfære.

«Og uansett, når tyskerne "plutselig" begynte å samle opp jøder i 1941, mer eller mindre samtidig over hele Europa, burde ikke dette vise at det hele var planlagt?»

Det er vel ingen som tviler på at jødane vart utsett for umenneskeleg handsaming gjennom tap av sivile rettar, utstøyting av samfunnet, og deretter konfiskering av eigedom, deportering og bruk som slavearbeidskraft. Det bør heller ikkje vere nokon tvil om at hundretusenvis vart likviderte i Russland og at mange hundre tusen fleire mista livet i tyske konsentrasjonsleirar. Men det er eit steg frå å vere samd i alt som står over til å hevde at Tyskland planla og freista å drepe absolutt alle jødar under tysk kontroll på industrielt vis gjennom dødsleirar med gasskammer. Ja, dei vende den blinde auga til pogrom på austfronten og var rause med represaliar mot jødar i Russland, og dei sende mange hundre tusen til konsentrasjonsleirar som var smekkfulle av sjukdom og med høge dødsrater, noko som er umenneskeleg og kriminelt i seg sjølv. Men nei, det er aldri funne 1) nokon plan om å drepe alle jødane under tysk kontroll, og det er heller aldri funne 2) tyske dokument frå krigen som nemner gasskammer for å drepe så mange som mogleg. Det er berre på desse to siste punkta eg er usamd med dei ortodokse, rett og slett fordi det ikkje finst handfaste prov frå samtidige og pålitelege kjelder.

«Auschwitz: Vi er også midt i et inferno -- "verre en Dantes inferno", ifølge Kremer, av massemord på hele toglaster fulle av uskyldige og forsvarsløse mennesker. Kremer levner i sitt vitnemål fra 1947 ingen tvil om hva han hadde i tankene da han talte om "Sonderaktionen", "utryddelsesleiren" Auschwitz, og "anus mundi" [...]»

Eg spurte deg tidlegare om det finst eit tysk dokument frå krigen som nemner gassing av jødar, så når du stadig kjem trekkjande med meir eller mindre poetiske utdrag frå ei dagbok seier det meg at du ikkje er i stand til å gje meg det eg ber om.

Det er elles ein uredeleg uvane å tilleggje ord tydingar det openbart ikkje har. I ortodoks litteratur vert ordet «sonderaktion» ofte ei eufemisme på dreping, på trass av at Kremer skriv om ein «sonderaktion» frå Holland, og ikkje ein «sonderaktion» på jødar frå Holland som ville vere noko heilt anna. Ordet «sonderaktion» betyr som ordet seier at det er ei hending som er utanom det vanlege, så dersom du i likskap med dei ortodokse meiner at gassing hende daglegdags og fleire gonger om dagen i Auschwitz gir det heller ikkje meining å kalle det ein «sonderaktion».

Du har rett i at Kremer forklarte seg i 1947 (og han uttalte seg på nytt i 1964). Likevel har ikkje dette same verdien som eit dagboknotat frå krigen ville hatt. Kvifor skreiv han ikkje rett ut i dagboka at han hadde sett gassing? Var han redd for styresmaktene? Han var tydelegvis ikkje så redd at han ikkje kunne skrive kritiske merknader om naziregimet. Og var tyskarane ein gjeng komplette idiotar som heldt gassinga så hemmeleg at dei måtte bruke eufemismar, som dei ortodokse hevdar, i krypterte og topphemmelege dokument, men ikkje så hemmeleg at dei let Kremer spasere ut av leiren og attende til sin sivile jobb, der han kunne fortelje det til alle, etter berre to månader i leiren!?

Kva Kremer verkeleg meinte var truleg dette, som han skreiv den 21. oktober 1942:

«Though I have no definite information yet, nonetheless I expect that I can be in Münster again before December 1 and so finally will have turned my back on this Auschwitz hell, where in addition to typhus, etc., typhoid fever is now mightily making itself felt.»

R. Faurisson, Mémoire en défense, 1980, s. 55f.

Med andre ord; det var all sjukdomen som opprørte Kremer. Påfallande nok ikkje eit ord om gasskammer før krigen for lengst var over.

«Altså var han tilstede ved gassingen *selv om* han var dårlig og hadde feber etter å ha tatt sin andre tyfusvaksine.»

Det står ikkje eit ord om gassing i dagboka, anna enn i samband med avlusing av bygningar. Han skreiv seinare i dagboka at det var sjukdomen som var eit «helvete». Dette notatet er av langt betre kvalitet enn dei seinare vitnemåla hans sidan det ligg nærare i tid.

«Denne typen manipulativ og uredelig omgang med kildematerialet er noe jeg ikke setter pris på. Kanskje du skulle avstå fra liknende manøvrer i fremtiden, som en "gjenytelse" for min "høflige tone"?»

Påstanden om manipulativ og uredeleg omgang med kjeldematerialet stiller eg meg undrande til. Den som har vore mest uredeleg av oss to er nok du, som med ord som «sonderaktion» «utryddelsesleiren» og «anus mundi» ser klar dokumentasjon på gassing som rett og slett ikkje finst. Så påstanden om uredeleg omgang med kjeldematerialet får du i retur. Og den høflege tonen din har eg enno ikkje sett i dette innlegget, så eg skuldar deg neppe noko som helst. Men redeleg og fagleg begrunna handsaming av kjeldematerialet skal du uansett (framleis) få.

«Det er slett ikke absurd å forestille seg at massemordets utvikling foregikk ved en dynamikk der hierarkiets nedre lag spilte en betydelig rolle. At Hitler ønsket et "judenrein" Europa for enhver pris, var selvfølgelig en nødvendig forutsetning.»

Eg tenkjer at du først og fremst bør finne dokumentasjon på gassing før du gir deg ut på fargerike årsaksforklaringar som det heller ikkje finst dokumentasjon på, og som naturlegvis kviler på funn av førstnemnde.

«(Ved å stille disse retoriske (og, med respekt å melde, fullstendig imbesile) spørsmålene mener Norrønamann (som Jürgen Graf) tilsynelatende å antyde at "sionistene" eller en liknende kraft skulle ha kommet opp med antall ofre på forhånd, og at krigen simpelthen var deres sjanse til å sette det frem og propagandere det for hele verden, for således å ... ja, hva da, egentlig?»

> Her er det ikkje berre ad-hominem argumentasjon, men no vert det óg krydra lett med stråmannsargumentasjon, der ein medvite misrepresenterer motparten sin argumentasjon. http://en.wikipedia.org/wiki/Straw_man

> **«Du fordyper deg i tekniske teknikaliteter i en sånn grad at det er umulig for "menigmann" å holde tritt.»**

- Beklager, men eg freista å få fram truverdet – eller rettare sagt mangel på truverd - til eit einskild vitne som dei ortodokse ofte siterer, på trass av ei rekkje feil i forklaringa hans. Det var ikkje mogleg å syne desse feila utan å gå i detaljar.

- **«Du forsøker å framstille historieforskning som religion, et spørsmål om tro og tvil»**
- Absolutt ikkje. Nesten all historieforsking er fri, men i kva grad kan ein snakke om fri forsking når somme konklusjonar kan gje deg fengselsstraffer eller andre harde sanksjonar? Dette er usett i andre fagområde eller historiske tema.
- Når det gjeld den kvasireligiøse karakteren rundt Auschwitz er dette som alt anna her berre mi personlege meining: Auschwitz vert eit pilegrimsmål, piggtråd, sko og oskehaugar vert relikviar, nazismen vert inkarnasjonen på satanisk ondskap, Hitler vert inkarnasjonen av Satan, og forskerane vert eit presteskap som er bindeledd mellom heilagdomen og folk flest, og som kjem med normative retningslinjer ut frå historia.

«Du fremstiller andre revisjonister som pålitelige kilder, i dette tilfellet Jürgen Graf.»

- Eg har aldri lese artikkelen det er snakk om, men eg har ingen kvaler om å bruke Jürgen Graf så lenge han syner til konkret kjeldemateriale som eg kan sjekke sjølv. Jürgen Graf er ikkje ei upåliteleg kjelde fordi han er revisjonist. Og det vert kretinsk å sjå bort frå kjeldematerialet revisjonistar eventuelt gjer kjent *fordi* dei kjem til konklusjoner ein ikkje liker. Andre sine vurderingar kan ein gjerne forkaste, men ikkje kjeldematerialet i seg sjølv. Så i den grad Graf oppgir kjeldemateriale som andre kan sjekke og kike han i korta, er det faktisk heilt uproblematisk.

-

«Til slutt har jeg en liten utfordring til deg: Hvis gassingen ikke fant sted, hvor blir det da av alle de europeiske jødene som forsvinner i løpet av første halvdel av 1940-tallet? Rundt 50% fordufter fra jordens overflate, ingen ser eller hører fra dem igjen, hele jødiske samfunn fordufter!»

Først må du nesten dokumentere at rundt 50% av alle jødane fordufta frå verda si overflate, så kan eg ta utfordringa. Eg tviler likevel ikkje, som du ser over, på at jødane vart råka særs hardt av andre verdskrig. Men sjølv eit stort folketap er ikkje noko prov i seg sjølv på planlagd folkemord med gasskammer. Under boerkrigen, der britane sette sivile boerar i konsentrasjonsleirar for å unngå at dei støtta opprørerane, døydde om lag 40 prosent av dei innsette vaksne og 60 prosent av borna på eitt år åleine. Likevel er det vel ingen som vil hevde at britane hadde ein plan om å drepe alle boerane. Høge dødsrater som følgje av sjukdom er ikkje til å unngå når ein stuer eit stort antal menneske på liten plass. Det kan vere eit reint helvete, som Kremer skildra.

«Tross alt, hvis fornekterne med 'vitenskap' kan bevise at nazistene aldri utryddet jødene, hva er da i veien med nasjonalsosialisme som ideologi?»

Nasjonalsosialismen er først og fremst ein steindaud ideologi, tufta på svak teori som synte seg dysfunksjonell i praksis. Det er neppe slik at folk ville flokke seg rundt ideologien dersom ein kom fram til at dei ikkje hadde ein plan om å drepe alle jødane eller om det var kjend at dei ikkje hadde gasskammer. Regimet hadde mange nok svin på skogen og mange nok offer til at ideologien for alltid vert liggjande på historia si søppeldynge. Det var trass alt ikkje berre jødane som måtte lide for politikken deira, men heile det tyske folket og det meste av Europa.

«Det handlet på dette tidspunktet ikke lenger om "evakuering", noe Himmler gjorde klart ved å snakke åpent om jødenes "utryddelse" -- "die Ausrottung des jüdisches Volkes"»

Ordet «ausrotten» har fleire tydingar på tysk. Det kan bety «drepe», men det kan óg bety å «luke ut» eller «fjerne», som igjen kan vere synomymt med tvungen evakuering. I denne teksten er det tydeleg at Himmler snakkar om evakuering i form av å fjerne jødane frå tysk sfære og neppe om ein plan om å drepe alle jødane under tysk kontroll. Allereie første setning under gjer det klart at det er evakuering Himmler meinar, og ikkje fysisk tilinkjesgjering:

«Ich meine die Judenevakuierung: die Ausrottung des jüdischen Volkes.

Es gehört zu den Dingen, die man leicht ausspricht. "Das jüdische Volk wird ausgerottet", sagt Ihnen jeder Parteigenosse, "ganz klar, steht in unserem Programm drin, Ausschaltung der Juden, Ausrottung, machen wir.»

Her er mi omsetjing: «Eg meinar evakueringa av jødane: Det jødiske folket vert teke bort. Det er ein av desse tinga ein seier lett: «Det jødiske folket vert fjerna», seier alle partikameratar til dykk, «det er ganske klart, står i programmet vårt, utskilje jødane og ta dei bort, er dét vi gjer.»

Som Himmler sa det sjølv, det står i programmet vårt! Med «programmet vårt» meinte han naturlegvis partiprogrammet til NSDAP. I dette programmet stod det ikkje at jødane skulle likviderast, men berre at jødane ikkje skulle ha statsborgarskap – noko som i realiteten var synonymt med utvising frå landet.

«Det kan som nevnt se ut som at en slik plan aldri eksisterte. Det blir galt å slutte fra at en plan ikke er funnet/ikke eksisterte, til at massemordet ikke fant sted.»

Mangelen på ein plan eller ei skriftleg ordre i det tyske byråkratiet med all si dokumentfetisjisme inneber ei kraftig svekking av tesa om eit planlagd massemord på mange millionar menneske. Hugs óg at det er du som skuldar tyskarane for massemord, og at det er du som har ansvar for å prove at skuldingane er rette, og ikkje tyskarane som skal prove si eiga uskuld.

«Angående mangelen på offisielle tyske dokumenter som spesifikt refererer til massemord ved gassing, er årsaken naturligvis at SS systematisk tilintetgjorde inkriminerende dokumentasjon.»

Var tyskarane ein gjeng idiotar? Kva slags meining finn du i å «systematisk» tilinkjesgjere inkriminerande informasjon, og samstundes la augevite spasere ut av porten på slutten av krigen? Var dette i så fall smart – eller eingong logisk dersom ein ville kutte alle lause trådar? Eit godt prov på at det ikkje var massemord ved gassing i Auschwitz var at tyskarane lot augevitna leve.

Og kva slags prov har du eigentleg på at SS «systematisk» tilinkjesgjorde dokument som refererte til massemord ved gassing? Sanninga er at det ikkje finst dokumentasjon på dette i det heile, så om domstolane i Noreg i dag skulle ta stilling til kriminalsaker på same måte og etter same logikk ville alle sikta vorte dømde: Dei sikta er skuldige dersom ein finn prov mot dei. Og finn ein ikkje prov mot dei er dei óg skuldige sidan dei har øydelagd alle prov!

«Det finnes faktisk likevel noen få overlevende dokument. Ett dokument taler rett ut om en "Vergasungskeller" ("gasskjeller");»

Det var fleire rom i leiren som hadde ordet «gass» i namnet utan at det har meininga gasskammer for massemord. I konstruksjonsrapporten for Birkenau frå 30. oktober 1941 vart det til dømes bygd to desinfeksjonsbygningar (BW5a og BW5b), som begge hadde gassrom (Vergasungsraum). Planane er likevel såpass uklare at det er vanskeleg å seie kva slags funksjon kjellaren hadde, men det ville uansett ha vore svært upraktisk å ha eit gasskammer i ei anna etasje enn krematoriet, ettersom ein av effektivitetsomsyn ville ha vore avhengig av å enkelt transportere lika frå gasskammeret til krematoriet.

«et annen dokument er en inventarliste over Krematorium III fra juni 1943 lister opp "gasstett dør" og 14 falske "dusjhoder" (det var ingen vanntilkobling);»

Eg ser elles ikkje noko i dokumentet som seier «falske» dusjhovud. Dusjhovuda var ekte, og det kan dokumenterast at det var konkrete planar om å sette opp om lag 100 oppvarma dusjar på same stad.

Den 14. mai 1943 sende Karl Bischoff eit telegram til Karl Prüfer i Topf & Sohn og ba han om å ta med planar om konstruksjon av 100 dusjar i kjellaren av Krematorium III:

«Bring Monday [May 17] rough plan for production of hot water for about 100 showers. Fitting of heating coils or boiler in the waste incinerator at present under construction crem. III or system using the high temperatures of the flue gases. It would be possible to raise the brickwork of the furnace to take a large tank. Herr Prüfer is requested to bring the relevant drawings on Monday 15/5. Sig. Bischoff»

http://www.ihr.org/jhr/v20/v20n2p17_Crowell.html

Dokumentet er óg sitert i boka til Jean Claude Pressac: Auschwitz: Technique and Operation of the Gas Chambers. 1989.

I tillegg kom det ein rapport 16. mai 1943 med følgjebrev frå Bischoff til kammler:

«Disinfection Station

For the disinfection of the prisoners' clothing in the several parts of BA [Bauabschnitt: i.e., Birkenau sector -- ed.] II an Organization Todt disinfection station is envisioned. In order to achieve a complete bodily delousing for the prisoners, both of the existing baths for prisoners in BA I will be equipped with hot water heaters and boilers, so that there will be hot water for the existing showers. It is further planned to run heating pipes from the incinerator at crematorium III, to be used for the water in the showers to be set up in one of the basements of crematorium III.»

http://www.ihr.org/jhr/v20/v20n2p17_Crowell.html

Lista di er frå 24. juni 1943 – altså mindre enn ein månad etter at tyskarane planla ekte dusjar på same stad.

«vi har den ovenfor nevnte Johann P. Kremers dagbok der han taler om "Sonderaktionen"»

Ordet «sonder-» med ulike endingar vart mykje brukt i Tyskland, både i militæret og i det sivile. (I Tyskland er det til dømes den dag i dag ikkje uvanleg at butikkar skriv ordet «sonderaktion» for å framheve spesialtilbod.)

Ordet «sonderaktion», og ord som «sondermassnahmen» og «sonderbehandlung» ser ein av og til går att, og i ymse samanhengar når det gjeld Auschwitz. Ein ser alle i samband med sjukdomsforebyggjande tiltak, som konstruksjon av dusjar, avlusingsanlegg o.l. I tillegg nemner Jean Claude Pressac at ordet «sonderaktion» óg vart nytta om nedslåing av streikar eller anna uro i leiren, noko eg ikkje ser på som usannsynleg. Dessutan vart «sonderaktion» moglegens óg nytta om prosessen med å skulle dei arbeidsdyktige frå dei arbeidsuføre.

Nederlandsche Roode Kruis (Utg.), Auschwitz, Bd. III, Gravenhage 1952, s. 72.

Det er med andre ord ikkje nokon tydeleg samanheng mellom ordet «sonderaktion» og gassing.

«[...] som han senere bekreftet var synonymt med gassing;»

Ein mann som risikerer dødsstraff er neppe verdas mest pålitelege vitne. Eg har store problem med å sjå den kvalitative skilnaden mellom Kremer sitt vitnemål og t.d.vitnemåla i Moskvaprosessane, dei falske tyske tilståingane frå andre tyske offiserar om deltaking i Katynmassakren eller andre utstillingsrettssaker, der den tiltalte kan velje mellom å få ein liten bonus for «samarbeid» eller å vere viss på å verte avretta. For det andre vil eg nok ein gong minne om at Kremer berre nemnde ordet «gassing» ein gong i dagboka, i samband med avlusing av bygningar.

«Kurt Prüfer, ansatt hos Topf & Sønn som bygde kremasjonsovner, skrev et brev høsten 1942 om at en kremasjonskapasitet i Auschwitz på 80.000 i måneden *ikke var tilstrekkelig*, hvilket også sier sitt.»

Det er i dag ikkje nokon seriøse forskarar som hevdar at krematoria kremerte vanvittige 80.000 i månaden. Eit slikt tal er etter mi vurdering ei uansvarleg overdriving som rimer dårleg med koksleveransane til leiren. Krematorieomnane var koksfyrte, så mengda av koks som vart levert til leiren kan gje ein viss peikepinn på kor mange som vart kremert i ein gitt periode. Materialet for krigen er ufullstendig, men i perioden 15. mars til 25. oktober 1943 vart det levert 607 tonn koks til krematoria i Auschwitz-Birkenau. I tillegg kom det levert 96 kubikkmeter ved, noko som tilsvarer om lag 21 tonn koks. Til saman har ein då energi som tilsvarer om lag 628 tonn koks. Vi veit óg at i den same perioden er det registrert om lag 16.000 naturlege dødsfall, noko som tilsvarer om lag 40 kilo koks per kremasjon. Ein kremasjonskapasitet på 80.000 i månaden skulle derimot tilseie at tyskarane var i stand til å kremere eit lik med mindre enn ein kilo koks i denne perioden, noko som fint burde halde til nobelprisen i fysikk.

Utvidinga av krematoriekapasiteten tidleg i 1943 var i seg sjølv logisk. Brevet er frå hausten 1942, altså midt under tyfusepidemien då det døydde fleire hundre fangar kvar einaste dag av sjukdom. For det andre heng utvidinga av krematoriekapasiteten saman med at Himmler under vitjing til Auschwitz den

17.-18. juli 1942 beordra at krigsfangeleiren i Birkenau skulle utvidast frå 125.000 til 200.000 fangar. I siste tredel av 1942 døydde litt over 20 prosent av alle fangane av sjukdom, noko som maksimalt utgjorde 25.000 fangar. Ein ville vere viss på at krematoria hadde kapasitet til å brenne unna alle lika dersom ein ny epidemi skulle kome – og i tillegg dersom fangebefolkninga auka med 75.000 menneske.

H. Langbein, Menschen in Auschwitz, Europaverlag, Wien. 1987, s. 74.

«Dette er riktignok bare fragmentarisk dokumentasjon, og ser man på hvert enkelt av disse dokumentene isolert, hvilket Holocaust-benekterne gjerne gjør, er det lett å "resonnere" seg frem til "revisjonistiske" fortolkninger, som at det hele dreier seg om helt uskyldige desinfiseringsrom»

Det er som eg har skrive over veldokumentert frå samtidige tyske dokument at dei hadde desinfiseringsrom i leiren og at ymse hygienetiltak vart sett i verk for å hindre sjukdom. Det er derimot ikkje dokumentert at tyskarane hadde gasskammer for å drepe så mange som mogleg.

«Men dokumentene må naturligvis settes i det øvrige tilgjengelige kildematerialets kontekst, nærmere bestemt tyske gjerningsmenns såvel som jødiske og andre ofres, inkludert flere titalls Sonderkommando-medlemmers vitnemål om gassingen;»

Det er farleg å framstille det slik at det finst titusenvis av vitne som seier det same om Auschwitz. Dei aller fleste stadfestar at dei høyrde «rykte» i leiren om eit gasskammer, men nesten ingen såg noko som helst anna enn ein arbeidsleir. At dei hadde høyrt eit rykte var ikkje anna å vente. Vi veit at den første «rapporten» om eit gasskammer kom frå den polske undergrunnsrørsla i 1942. Dette fell tilfeldigvis saman i tid med konstruksjonen av avlusingsanlegg med dusjar der tilfeldigvis Zyklon B vart nytta for å ta knekken på tyfusberande lus. Vi har med andre ord ei kopling på same tid mellom dusjar, gasskammer og Zyklon B som hadde stikk motsatt funksjon enn å ta livet av så mange som mogleg – nemleg å redde liv. Vinteren og våren 1942 kom altså rapportar frå den polske undergrunnsrørsla til den polske eksilregjeringa i London om at tyskarane hadde gassa 700.000 i Polen i «gassvogner», at det var blitt eksperimentert med gassing av russiske krigsfangar i Auschwitz i 1941, og at det var ein leir i nærleiken av Auschwitz kalt Paradisial som hadde fem

gonger så stor krematoriekapasitet som Auschwitz. I juni 1942 vart eit utdrag av rapportane frå den polske undergrunnsrørsla send på BBC, så frå 1942 vart desse rykta spreidd ut over heile Europa, og at det vart snakka om rykte om gasskammer i Auschwitz var med bakgrunn i dette ikkje særleg rart.

Dei som faktisk hevda å ha vore vitne til gassing er forsvinnande få jamført med alle dei som hadde høyrt rykta. For Auschwitz-Birkenau sin del er talet på augevitne neppe høgare enn 10-12. Rudolv Vrba, som var ein av forfatterane av ein tidleg rapport om gassing måtte til slutt medgje at han attfortalde historier han hadde høyrt frå andre. I tillegg er det såpass store sprik i forklaringane til augevitna at dei ikkje er konsistente. Særleg ser vi store variasjonar og motseiingar i dei tidlegaste vitnemåla, der vitnemåla låg nærare i tid og risikoen for forureining var mindre. Den første avisartikkelen til Pravda frå Auschwitz er eit døme på dette, der augevitne mellom anna fortalde at tyskarane brukte eit elektrisk samleband til massemord (som naturlegvis ingen har høyrt om før eller sidan):

http://www.fpp.co.uk/docs/Pravda020245.html

Det var først mange år etter krigen at historiene til augevitna vart så konsistente som dei er i dag, med hovudfokus på gasskammer med Zyklon B. På detaljnivå, det vil seie korleis gassingane konkret vart utførde er det til og med den dag i dag store avvik i forklaringane.

«[...] vitnemål fra overlevende som så sine nærmeste bli sendt til venstre i stedet for til høyre for deretter aldri å se dem igjen;»

Auschwitz-Birkenau var ein del av eit industrikompleks for slavearbeidskraft, så tyskarane måtte skille dei arbeidsføre frå dei arbeidsuføre. Det var ikkje slik at arbeidsuføre vart drepne. Her er eit bilete av born i Auschwitz ved slutten av krigen:

http://www.wgvu.org/home/Surviving_Auschwitz/Surviving%20Auschwitz%20-%20Children.jpg

Her er ei eldre kvinne som får hjelp av ein russisk offiser:

http://www.scrapbookpages.com/OldPhotos/AuschwitzLiberation.gif

Og dei såkalla «Sterbebücher», som dødsfalla vart registrerte i, nemner mange døme på eldre som rett og slett døyr av svak helse og alderdom over 80 år gamle.

Likevel er det alltid slik at det er borna og dei eldre som gjerne vert dei første offera når det bryt ut sjukdom, så at familiar vart splitta og kanskje aldri traff kvarandre igjen er slett ikkje rart.

«spor av giftgassen i gasskamrenes vegger;»

Dette er ei provoserande fråsegn som tøyer sanninga. Zyklon B var det mest effektive insektmiddelet før DDT vart oppfunne. I Auschwitz vart Zyklon B brukt over heile leiren for å ta knekken på tyfusberande lus, og det vart óg mykje brukt i det sivile. Ein finn spor etter insektmiddelet over praktisk tala heile leiren, og ikkje berre i «gasskamra». Eit pinleg faktum for dei ortodokse er likevel at ein finn store konsentrasjonar av såkalla «prøyssisk blå» på stadane ein dreiv med regelmessig avlusing, men ikkje tilsvarande høge verdiar der dei ortodokse påstår at tyskarane dreiv med massemord med det same insektmiddelet.

«Den pedantiske kveruleringen rundt preposisjonene "på" og "fra" og det øvrige i forbindelse med Kremers tale om "Sonderaktionene", får la stå som et vitnesbyrd på manglende argumentasjonskraft.»

Dette er typisk ad-hominem argumentasjon – personåtak for å trekkje bort fokuset frå debatten. Det er kanskje berre logisk at ein lege som arbeidde på eit universitet ikkje kunne grunnleggjande tyske

preposisjonar?

«De SS-menn og andre som kjente til gassingen, talte antagelig åpent om det seg imellom.»

Du svarer ikkje på spørsmålet mitt, men kjem med billege spekulasjonar i staden, så eg må freiste ein gong til: Var gassingane så hemmelege at tyskarane måtte bruke eufemismer i krypterte og topphemmelege dokument, men ikkje så hemmeleg at dei ikkje kunne innvie ein mann som Kremer i kva som hende, som attpåtil berre var i leiren i to månader? Og var jødeutryddinga så hemmeleg at ein brukte eufemismer i topphemmelege dokument, men ikkje så hemmeleg at ein ikkje kunne skryte av det i offentlege talar?

«Det er likevel ikke vanskelig å forestille seg at man var varsom med hvilke ord man brukte både i private nedtegnelser og spesielt i offisielle dokumenter.»

Kremer var faktisk svært lite varsam på andre område i dagboka si, ettersom han skreiv kritiske merknader om naziregimet, som uansett kunne ha gitt han store problem dersom dei vart oppdaga.

«Det er intet å undres over. Du skulle ha følgende tekst:

2. schutzimpfung gegen Typhus; danach abends starke Allgemeinreaktion (Fieber). Trotzdem in der Nacht noch bei einer Sonderaktion aus Holland (1600 Personen) zugegen.

Til å bety at Kremer "gjekk ut og var vitne til menneske som kom av toga til Auschwitz sjuke og i svært dårleg forfatning."

Gitt at Norrønamann kan elementær tysk, er denne manøveren uærlig, uredelig og manipulativ.»

Her var det nok du som var uredeleg, ettersom eg gav klart uttrykk for at eg spekulerte. Ved å klippe og lime slik det passar deg får du utsegna til å sjå bombastisk ut frå mi side, noko den slett ikkje var.

Tysken min er ikkje super, men ikkje verre enn at eg kan lese både faglitteratur og dagboknotat på tysk. Innhaldet i Kremer sitt dagboknotat enkelt å forstå språkleg sett, men innhaldet er uklart. Det er slett ikkje usannsynleg at Kremer var vitne til eit tog frå Holland som kom fram midt på natta, men fasiten på kva som hende den natta var det nok berre Kremer som sat med.

«Ser du siterer Robert Faurisson - kanskje greit å vite litt mer om denne mannen? Mannen er professor i litteratur - ingen autoritet på Holocaust. Han er faktisk grundig avkledd som det motsatte.»

No siterte eg ikkje Faurisson sine tankar eller vurderingar, men eit direkte sitat frå ei anna kjelde som stod i ei av bøkene hans. Det er med andre ord ei smal sak å sjekke om sitatet stemmer for å sjå Faurisson i korta, så då er det i grunn uproblematisk. Men du har derimot rett i at Faurisson sine tankar og vurderingar i litteratur bør vege ein heil del tyngre enn tankane og vurderingane om Auschwitz – eg har derimot ikkje brukt nokon av dei. Når det er sagt er det óg berre eit mindretal av dei ortodokse holocausthistorikarane som er faghistorikarar.

«Nok en klassisk holocaust-fornekter-strategi: Framstille "tvilerne" som en forfulgt pariakaste. Dette er heller ikke sant.»

Dette er vel ingen strategi; det er klare fakta. Å tvile på den offisielle holocausthistoria framprovoserer svært sterke kjenslemessige reaksjonar hjå folk flest, og i denne gruppa finst det eit

lite mindretal som er villege til å ty til vald. Så å stå fram som revisjonist i det offentlege rom kan få deg banka opp, huset ditt brend ned eller i verste fall drepen. Er ein ekstra uheldig å bu i eit land der holocaustrevisjonisme er nedfelt i vanleg straffelov, får ein naturlegvis fengsel eller bøter i tillegg til alt det andre.

«Holocaust-fornektere kan fritt framsette sine politisk motiverte løgner i det aller meste av verden, f.eks. Storbritannia, USA eller Iran (jmf. Holocaust-kongressen i Teheran for en stund tilbake).»

Politisk motiverte løgner? Først til påstanden om politisk motivasjon: Som eg nemnde var revisjonismen sin far, Paul Rassinier, ein kommunist, antifascist og tidlegare konsentrasjonsleirfange som slett ikkje var ute etter å rehabilitere nazismen, dersom det er dét du legg i politisk motivasjon. Sjølv er eg sosialliberal og demokrat. Eg veit ikkje kor bevandra du er i politisk filosofi, men demokrati og liberalisme var så vidt eg hugsa to ting som var rimeleg upopulære i nazistiske krinsar i heile historia til partiet. Om skilnaden mellom kommunisme og nazisme, eller mellom sosialliberalisme og nazisme framleis er vanskeleg å få auge på, er det ikkje mangel på bøker om temaet som du kan lese.

Dernest til påstanden om løgn: Ein påstand er berre løgn dersom den som set fram påstanden veit at den ikkje er sann. Det gir ikkje meining å kalle nokon som set fram ein påstand i god tru om at det dei seier er sant, for løgnarar. Så for å kalle revisjonistar løgnarar må du nesten vite kva dei tenkjer, noko eg med all respekt tviler på at du er i stand til.

Når det gjeld holocaustkonferansen i Iran er det både eit paradoks og ei stor skam at europearar frå land med lange demokratiske tradisjonar nærast var tvungne til å reise til skrekkregimet i Teheran for å få ytringsfridom og nok tryggleik for deltakarane til å halde ein konferanse om eit historisk tema.

«Nå gjør du det igjen. Du påstår at du "absolutt ikke" framstiller historieforskning som religion. Hva er det du gjør i sitatet ovenfor?»

Her trur eg nok du misforstår meg. Eg kritiserer dei som gjer historieforskinga til ein religion, med alle sine fallgruber. Forsking kan ikkje vere religion, og religion kan ikkje vere forsking. Dei to utestengjer kvarandre gjensidig. Historiefaget må ha eit vitskapleg fundament der ein baserer seg på truverdige kjelder for å finne ut av kva og ikkje minst kvifor ting hende, og det må vere lov å stille spørsmål og å kome til upopulære konklusjonar utan å verte utsett for represaliar for at ein skal kunne snakke om fri forsking.

«Hva skal ellers historiefaget basere seg på? Man har ikke annet enn øyenvitneskildringer, enten fra primærkilde eller gjenfortalt. Dokumentasjon er jo ikke annet enn gjengivelse av en øyenvitneskildring av en hendelse; fra midt i begivenheten eller sett på avstand.»

Det eg skreiv var at historiefaget ikkje skal baserast på «augevitne» som attfortel historier og rykter dei har høyrt frå andre – med andre ord andrehands informasjon som ikkje eingong «augevitna» kan seie sikkert stemmer. Eit augevitne er ein person som har sett med eigne auge det han eller ho vitner om, og slike kan vere nyttige supplement til andre kjelder. Likevel er ikkje den menneskelege hjernen lik ein dvd-spelar som kan spele av minna nøyaktig slik ting hende. Sjølv normale og mentalt friske menneske kan lage «mentale bilete» av historier dei berre har høyrt frå andre og tru at dei faktisk har sett og høyrt det sjølve. Og dess sterkare kjenslemessige reaksjonar som er forbunde med det ein vitner om, dess mindre pålitelege er augevitna. Dessutan er minna noko som «rotnar»

over tid, og som kan blandast med nyare erfaringar og verte forureina.

Så for å finne ut om eit augevitne er påliteleg må ein ta utgangspunkt i så tidlege vitnemål som mogleg for å unngå forureining. Ein må dessutan sjå etter feil, sjølvmotseiingar og motseiingar med andre vitne. For Auschwitz sitt vedkomande i samband med påstandar om gassing er det ikkje særleg fleire vitne enn Höss, Broad, Vrba, Müller, Tauber, Dragon, Nyiszli, Bendel, Gerstein og Wiernik, og dei inneheld både feil og motseier kvarandre i ei slik grad at det er lite å verte klok av, og det er etter mi vurdering ikkje mogleg å trekkje ut noko sikker kunnskap ut frå eit minste felles multiplum.

«Her har du altså trukket frem to stykker som nevnte tallet seks millioner -- det naturlige spørsmålet å stille da er: hva så? Jeg synes ikke det er noe underlig med disse utsagnene. De ble satt frem henholdvis i mai og desember 1944. Muligens hadde Weissmandl tilgang på informasjon fra Vrba-Wetzler-rapporten og/eller Witold Pileckis rapport fra 1943; det samme gjaldt muligvis for Ehrenburg.»

Begge desse rapportane er med all respekt å melde - søppel. Vrba-Wetzler-rapporten fordi den inneheld ei rekkje feil og motseiingar, som tyder på at dei ikkje har sett med eigne auge kva dei skriv om. Vrba har seinare innrømt at han har teke seg visse kunstnariske fridomar basert på kva han har høyrt frå andre, som eg har skrive tidlegare, og det er sannsynleggjort at heile rapporten lir på grunn av dette. Når det gjeld Witold Pilecki sin rapport er den i likskap med Vrba-Wetzler-rapporten i større grad ei samling myter som verserte i leiren enn eit påliteleg historisk dokument. Til dømes hevda Pilecki at tyskarane kremerte lik på 3 minutt i elektriske krematorier i leiren, som ingen andre så vidt eg veit har sett, at tyskarane gassa 8.000 menneske om dagen – eller utrulege 240.000 på ein vanleg månad, og at om lag 5 millionar hadde vorte drepne i leiren fram til han flykta i 1943!

«Hvor mye de visste om massemyrderiene i Ukraina, Hviterussland og Baltikum er vanskelig å si. Uansett var informasjonen de satt på langt ifra 100 % pålitelig, så når de talte om seks millioner, så gjorde de ikke det på grunnlag av noe trygt fundament av informasjon.»

Nei, her er vi faktisk heilt samde!

«Himmler gjorde klart i sin tale hva han mente da han sa "ich meine die Judenevakuierung: die Ausrottung des jüdischen Volkes". Dette betyr: "Jeg mener jødeevakueringen: [altså] utryddelsen av det jødiske folket." Man kunne forestille seg at han hadde sagt: "ich meine die Ausrottung des jüdischen Volkes: die Judenevakuierung".»

Ja, Himmler gjorde det klinkande klart kva han meinte. Han snakka om evakueringa av jødane, noko det finst haugevis av offisielle samtidige dokument som stadfestar og byggjer opp under. I tillegg syner han til partiprogrammet, der han implisitt på nytt syner til evakuering av jødar. Det er ikkje så vanskeleg å forstå denne utsegna, med mindre ein sjølv freistar å feiltolke henne.

At «ausrotten» ikkje naudsynt har tydinga drepe finn vi og hjå den tsjekkiske presidenten Emil Hacha, som snakka om at alle som tala for ein prosovjetisk politikk i protektoratet måtte verte «ausgerottet».

Henry Picker, Hitlers Tischgespräche im Führerhauptquartier, Seewald, Stuttgart 1963, s. 435.

«Himmler sier i den samme talen: "Wir haben das moralische Recht, wir hatten die Pflicht unserem Volk gegenüber das zu tun, dieses Volk, das uns umbringen wollte, umzubringen."

Dette betyr: "Vi har en moralsk rett, ja en plikt overfor vårt folk, til å gjøre dette, å drepe

dette folket, som vil drepe oss."»

Eg har sett to utgåver av avsnittet over – eit som ditt, men óg dette:

«Wir hatten das moralische Recht, wir hatten die Pflicht gegenüber unserem Volk, dieses Volk, das uns umbringen wollte, umzubringen.»

Uansett let du feilaktig Himmler sin preteritum verte presens. Himmler sa: «Vi hadde [eller har?] den moralske retten [...] vi hadde ei plikt [...] til å drepe dette folket som ville drepe oss.» Dette gjorde du kanskje for å dekkje over at sjølv ikkje dei ortodokse hevdar at jobben var over (preteritum) i oktober 1943 – på eit tidspunkt då det framleis budde millionar av jødar i Europa, og t.d. dei ungarske jødane ikkje var deporterte?

Dei tyske talane på den tida var – akkurat som pressa - ofte fulle av flosklar, spissformuleringar og overdrivingar. Slik er det óg i dette dømet. Det fanst ingen nazistar som på ramme alvor meinte at jødane hadde freista å drepe 80 millionar tyskarar. Hitler snakka óg om at det tyske folket kom til å verte «ausgerottet» dersom landet vart invadert av Sovjetunionen. Han meinte heller neppe at 80 millionar tyskarar kom til å verte drepne i bokstaveleg tyding, men truleg at tyskarane kom til å verte underlagde sovjetisk herredøme og miste nasjonalt sjølvstende.

Eit anna døme på denne retorikken finn ein hjå Hitler, som 10. november 1938 sa at ein måtte tilinkjesgjere («vernichten») dei tyske intellektuelle.

H. von Kotze, H. Krausnick (ed.), Es spricht der Führer, Gütersloh 1966, s. 281

Dette betyr ikkje at Hitler hadde planar om å drepe alle intellektuelle i landet, men snarare å knuse dei som politisk maktfaktor.

I mai 1940 går det dessutan heilt klart fram frå eit dokument at Himmler forkasta den «bolsjevikiske» metoden med massemord som «ugermansk». Hitler kommenterte denne utsegna med å skrive «heilt rett» i margen.

> Yehuda Bauer, A History of the Holocaust, Franklin Watts, New York 1982, s. 57.
>
> «Disse ordene ble ytret på et tidspunkt da massemyrderiene allerede hadde holdt på omtrent to år. Det er ingen tvil om hva Himmler hadde i tankene. Bare svært fantasifulle fortolkningsmanøvrer, slike som de Norrønamann her gjør, kan gi den konklusjonen at Himmler og hans folk talte om å "flytte jødene ut av tysk sfære".»
>
> Problemet ditt her er at kjeldematerialet ikkje støttar utsegna di, og ein kan ikkje annullere store mengder kjeldemateriale om tvangsflytting ved å syne til eit dårleg lydopptak og kvalitativt dårleg materiale, som dessutan etter mitt syn i fleire døme må vere feiltolka. Himmler sin Posentale kom 4. oktober 1943, så dét skal vel bety at Hitler valde å sløse bort ressursar på massemord i staden for å bruke ressursar på å vinne krigen, noko som sikkert óg er heilt logisk for dei som finn logisk meining i den ortodokse holocausthistoria.
>
> Fleire dokument peikar derimot i retning av at Hitler ville ha ei «endeleg løysing» av jødespørsmålet etter at krigen var over, med tvangsarbeid for rustningsindustrien under krigen, og at denne «endelege løysinga» etter krigen var tvungen emigrasjon. Til samanlikning er det ingen dokument som seier at Hitler ville ha ei «endeleg løysing» av jødespørsmålet med massemord og gasskammer under krigen.
>
> Femtande august 1940 sa Hitler at jødane i Europa skulle verte evakuert etter at krigen var over.

Documents on German Foreign Policy 1918-1945, Her Majesty's Stationery Office, Series D, Volume X, London 1957, s. 484.

17. oktober 1941 – om lag i dei tider du hevder massemyrderia starta - skreiv Martin Luther, leiaren i det tyske utanriksdepartementet om ei endeleg løysing av jødespørsmålet etter at krigen var over.

Politisches Archiv des Auswärtigen Amtes i Berlin, Politische Abteilung III 245, Po 36, bd. I.

Våren 1942 skreiv Hans Lammers, leiaren for det tyske Rikskanselliet, at Hitler ville utsette «den endelege løysinga på jødespørsmålet» til etter at krigen var over.

Nürnbergdokument PS-4025

24. juni 1942 sa Hitler i sitt eige hovudkvarter at jødane måtte emigrere til Madagaskar eller ein annan stat for jødar.

Henry Picker, Hitlers Tischgespräche im Führerhauptquartier, Seewald, Stuttgart 1963, s. 456

21. august 1942 skreiv Martin Luther ei oppsummering av den nazistiske jødepolitikken der han refererte til Wannsee som ei førebuing på evakuering av jødar mor aust, og observerte at talet på transporterte jødar ikkje var tilstrekkeleg til å dekkje mangelen på arbeidskraft.

Aufzeichnung Luther, 21.8. 42 (NG-2586; AA/1513/371976ff: Abteilung Inland II geheim: Endlösung der Judenfrage.)

September 1942. I det såkalla «Grøne kartet» for administrasjonen av økonomien i dei okkuperte austlege territoria står det at «det jødiske spørsmålet vil verte løyst over heile Europa etter krigen», og at alt som hadde hend fram til då var «delvise verkemiddel». Det står óg at «skurkeaktige verkemiddel» mot jødane ville vere «uverdig for tyskarar og må unngåast med alle middel»

“Richtlinien für die Führung der Wirtschaft in den besetzten Ostgebieten” (Grüne Mappe), Berlin, September 1942. EC-347. IMT, vol. XXXVI, s. 348.

Den 16. september 1942 skreiv Oswald Pohl til Himmler at alle fangane i riket skulle setjast inn i rustningsproduksjon. «Dette betyr at jødane som er meint for emigrasjon austover må avbryte reisene og jobbe i rustningsindustrien.»

Bundesarchiv Koblenz, NS 19/14, s. 131-133.

Den 28. desember 1942 ga konsentrasjonsleirinspektøren Richard Glücks ordre til kommandantane av 19 konsentrasjonsleirar at dei måtte gjere alt i si makt for å få ned dødsratene: «Reichsführer SS [Himmler] har gitt ordre om at dødsratene ubetinga skal ned.»

Nürnbergdokument NO-1523.

Det burde med andre ord vere tydeleg at tyskarane formelt utsette jødespørsmålet seinast våren 1942, med planar om å fullføre tvangsflyttinga av jødar ut av tysk område etter at krigen var over. På dette tidspunktet hadde allereie mange jødar vorte transporterte til austområda, men i 1942, på grunn av behov for arbeidskrafta i rustningsindustrien, vart planen var at dei skulle arbeide i rustningsindustrien til krigen var over, for deretter å verte deportert. Konsentrasjonsleirane var med andre ord delar av ei mellombels løysing: Den «endelege løysinga» på jødespørsmålet skulle skje etter at krigen var over – og då i form av deportasjon, ikkje massemord.

«Dette er en absurd setning som jeg derfor ikke kan gi noe godt tilsvar på.»

Det er ikkje noko absurd i at ein er uskuldig fram til det motsette er prova. Eg trudde verkeleg i min naivitet at eit slikt grunnleggjande vestleg rettsprinsipp var rimeleg ukontroversielt.

«Absurditeten når nye høyder. Det at vitner overlevde er selvsagt intet "prov" (!!) på at massemord ved gassing ikke forekom i Auschwitz.»

Jau, med mindre tyskarane i Auschwitz var ein gjeng idiotar. Det ville vere kretinsk å på den eine sida drive med eit massemord, og freiste å øydeleggje alle spor, som du hevdar, for deretter å la augevitna spasere ut sprell levande. Det gir meining dersom ein hadde å gjere med ein arbeidsleir (som i periodar hadde svært høge dødsrater), men det gir ikkje meining dersom vi har å gjere med ein dødsleir med eit topphemmeleg og industrielt massemordprogram. Det er lov å bruke hovudet.

Eg skreiv dette: **"Og kva slags prov har du eigentleg på at SS «systematisk» tilinkjesgjorde dokument som refererte til massemord ved gassing? Sanninga er at det ikkje finst dokumentasjon på dette i det heile"**

Og eg må diverre registrere at vanleg debattskikk er på veg ut døra når du skriv: «Det er direkte perverst hvordan du skriver om "sanninga" i en og samme setning som du skamløst serverer en blank løgn.»

Eg spør nok ein gong: Kva slags prov har du eigentleg på at SS «systematisk» tilinkjesgjorde dokument som refererte til massemord ved gassing? Å syne til at det kom ein ordre om at topphemmelege dokument skulle øydeleggjast er korkje uvanleg eller prov på at SS øydela dokument som refererte til massemord ved gassing. Dette er ei logisk feilslutning fordi du naturleg nok ikkje kjenner til innhaldet i dokumenta som vart øydelagde. For det andre er det lite sannsynleg at eit planlagd massemord på millionar av menneske ikkje skulle etterlate seg nokon dokument – spesielt med omsyn til t.d. dei inkriminerande dokumenta som er bevart om aktiviteten til dei tyske Einsatzgruppen på austfronten og som tydelegvis slapp unna ei slik systematisk tilinkjesgjering.

Auschwitz vart elles innteken av russarane 27. januar 1945 (lenge før ordren du syner til kom) og til dømes nesten all dokumentasjonen om installasjonane i Auschwitz fanst i Zentralbauleitung sitt arkiv, som vart teke av russarane og ført til Moskva. Desse dokumenta gir ein oversikt over all konstruksjon og alt vedlikehald i leiren. Arkivet syner mellom anna at tyskarane brukte store ressursar og mykje pengar på å forbetre dei hygieniske tilhøva i leiren noko som er nok eit paradoks i ein «dødsleir» der ein etter ortodoks logikk skulle tru at tyskarane var interessert i å få så mange som mogleg til å døy så raskt som mogleg. (Naturlegvis finn ein heller ikkje noko spor i dette arkivet etter eit gasskammer for massemord.)

Når det gjeld den godaste Christopher Browning er det pussig at han nemner Globocnik og «Operation Reinhard», som han konsekvent feilstavar. Først og fremst fordi det ikkje finst ei einaste kopling mellom Aktion Reinhardt og gassing. Dette er tydeleg dokumentert i ein rapport frå Odilo Globocnik til Reichsführer SS [Himmler] som du kan lese her:
http://vho.org/GB/c/SC/inconglobocnik.html

Vi ser her at Aktion Reinhardt ikkje berre handla om deportering av jødar, men óg om flytting av andre folkegrupper for å skape auka politisk stabilitet i austområda. Vi ser dessutan at tyskarane plyndra alt dei fann av verdisaker, og at jødane vart sende til konsentrasjonsleirar som slavearbeidskraft. Det finst ikkje eit einaste ord om massemord, og naturlegvis heller ikkje eit ord om gassing. Derimot nemner ein hygienetiltak, noko som ville vere fornuftig i ein arbeidsleir, men bortkasta ressursar i ein dødsleir.

«Som vist, har en rekke tyske gjerningsmenn vitnet i helt utvetydige ordelag om hva dette ordet betød når man f eks talte om en togtransport med jøder.»

Eg tviler litt på at du har forstått konteksten i Tyskland på den tida. Som eg har skrive tidlegare kom

det rykte frå den polske undergrunnsrørsla om gasskammer og andre tyske overgrep. Desse rykta vart sende på BBC i 1942, og vart dermed óg spreidde til amerikanarane. Invasjonsstyrkane kom med andre ord til Tyskland – etter fleire år med krigspropaganda – og kan til og med ha venta å avdekkje gasskammer, basert på rykta frå Polen. Ein kom til leirar som var fulle av sjuke og døyande fangar på grunn av krigen sine siste og kaotiske dagar, og ein må ha vorte overtydd om at tyskarane var skuldige i overlagd massemord. Når ein så kom til avhøyr av tyske fangar, hadde ein personar som gjerne var overtydde om at tyskarane var skuldige, og som i tillegg fekk svært frie tøylar med omsyn til avhøyrsmetodar. Ein slik kombinasjon gjer at den anklaga er meir tilbøyeleg til å seie kva avhøyreren vil høyre fordi avhøyret i seg sjølv er utoleleg. Måten mange av desse avhøyra vart gjort på er kvalmande. Edward L. Van Roden hadde den fine tittelen «Chief of the Military Justice Division of the European Theater» og etterforska dei amerikanske rettssakene i Dachau saman med Gordon Simpson frå høgsterett i Texas. Her er eit utdrag av rapporten dei skreiv:

«“AMERICAN investigators at the U. S. Court in Dachau, Germany, used the following methods to obtain confessions: Beatings and brutal kickings. Knocking out teeth and breaking jaws. Mock trials. Solitary confinement. Posturing as priests. Very limited rations. Spiritual deprivation. Promises of acquittal. […] We won the war, but some of us want to go on killing. That seems to me wicked. […] The American prohibition of hear-say evidence had been suspended. Second and third-hand testimony was admitted, […] Lt Perl of the Prosecution pleaded that it was difficult to obtain competent evidence. Perl told the court, ‘We had a tough case to crack and we had to use persuasive methods.’ He admitted to the court that the persuasive methods included various ‘expedients, including some violence and mock trials.’ He further told the court that the cases rested on statements obtained by such methods. […] The statements which were admitted as evidence were obtained from men who had first been kept in solitary confinement for three, four, and, five months. They were confined between four walls, with no windows, and no opportunity of exercise. Two meals a day were shoved in to them through a slot in the door. They were not allowed to talk to anyone. They had no communication with their families or any minister or priest during that time. […] Our investigators would put a black hood over the accused’s head and then punch him in the face with brass knuckles, kick him, and beat him with rubber hose. Many of the German defendants had teeth knocked out. Some had their jaws broken. All but two of the Germans, in the 139 cases we investigated, had been kicked in the testicles beyond repair. This was Standard Operating Procedure with American investigators. Perl admitted use of mock trials and persuasive methods including violence and said the court was free to decide the weight to be attached to evidence thus received. But it all went in.

One 18 year old defendant, after a series of beatings, was writing a statement being dictated to him. When they reached the 16th page, the boy was locked up for the night. In the early morning, Germans in nearby cells heard him muttering. 'I will not utter another lie.' When the jailer came in later to get him to finish his false statement, he found the German hanging from a cell bar, dead. However the statement that the German had hanged himself to escape signing was offered and received in evidence in the trial of the others.

Sometimes a prisoner who refused to sign was led into a dimly lit room, where a group of civilian investigators, wearing U. S. Army uniforms, were seated around a black table with a crucifix in the center and two candles burning, one on each aide. 'You will now have your American trial,' the defendant was told.

The sham court passed a sham sentence of death. Then the accused was told, 'You will hang in a few days, as soon as the general approves this sentence: but in the meantime sign this confession and we can get you acquitted.'

Some still wouldn't sign. […]

In another case, a bogus Catholic priest (actually an investigator) entered the cell of one of the defendants, heard his confession, gave him absolution, and then gave him a little friendly tip: 'Sign whatever the investigators ask you to sign. It will get you your freedom. Even though it's false, I can give you absolution now in advance for the lie you'd tell.'"

Vitnemål ein får ut under slike omstende er totalt verdilause.

Det finst óg andre døme: Hitler sin adjutant, Nicolaus von Below skildra korleis han vart halden i isolat fram til han «tilstod» alt britane ville høyre.

W. Maser, Fälschung, Dichtung und Wahrheit über Hitler und Stalin, Olzog, Munich 2004, s. 158f.

SS Oberstormbannführer Kurt Becher hevda i to rettssaker (Nürnberg og Eichmann-rettssaka) at Himmler hadde gitt ordre om å avslutte massemorda på jødar «mellom midten av september og midten av oktober 1944», men noko slikt dokument er aldri funne.

www.kokhavivpublications.com/kuckuck/archiv/karc0005.html

Det interessante er likevel at Becher måtte medgje på 1970-talet at Himmler berre hadde gitt ordre om å overlate konsentrasjonsleirane på ein ordentleg måte utan tap av menneskeliv – han hadde ikkje gitt nokon ordre om å «avslutte massemorda». På spørsmål om kvifor han sa noko anna i rettssakene svarte Becher berre at omstenda rundt vitnemålet i Nürnberg på den tida var vanskelege å forstå for ein utanforståande.

Göran Holming, "Himmlers Befehl, die Vergasung der Juden zu stoppen," VffG 1(4) (1997) s. 258f.

Det er truleg på bakgrunn av dette vitnemålet dei ortodokse i dag hevdar at Himmler ga ordre om å stoppe gassinga og øydeleggje gasskammera hausten 1944.

Friedrich Gaus frå det tyske utanriksministeriet vart trua av aktor Robert Kempner med utlevering til russerane dersom han ikkje tilstod. Noko liknande hende med Erich von dem Bach-Zelewski.

M. Lautern, Das letzte Wort über Nürnberg, Dürer, Buenos Aires 1950, s. 24 og 32.

Fritz Sauckel vart dømd til døden i Nürnberg, og vart tvungen til å skrive under på ei inkriminerande tilståing etter å ha bli trua med utlevering av kona og deira ti born til russerane.

IMT, bd. 15, s. 64f.

Baron Herbert von Strempel i den tyske ambassaden i Washington vart fortald av Robert Kempner (etter avhøyr i fleire dagar utan mat) at han ville bli stilt for krigsrett og avretta dersom han ikkje la fram eit inkriminerande vitnemål.

New York Times, 12. mars 1947, s. 6.

Og dessutan har ein Dr. Konrad Morgen som etterforska mistankar om overgrep mot fangar av SS-personell i konsentrasjonsleirar, som vart fortalt at han ville bli utlevert til russerane dersom han ikkje vitna slik dei ville.

John Toland, Adolf Hitler, Doubleday, Garden City, NY, 1976, p. 774.

Dette er truleg berre toppen av isfjellet, for bruken av slike metodar vil få fram ei rekkje falske tilståingar og i ei slik grad at det vert vanskeleg å skilje mellom fakta og fantasi. Kven ville ikkje velje den lettaste utvegen under omstende som eg har skrive om over? Problemet er at dei allierte rota det slik til på så mange område med sine primitive avhøyrsmetodar, tortur, trugsmål, osb. at materialet ein fekk ut av dette er tredjerangs - som ein må vere ekstremt varsam med å bruke fordi kvaliteten på vitnemåla vert spegla av metodane som vart nytta for å skaffe tilståingar.

«Nei, men man kan likevel sammenlikne det med hva som forøvrig foreligger av vitnemål og annen dokumentasjon, og ut fra det trekke slutninger. Kremer talte åpent om hva som foregikk i Auschwitz under Krakow-prosessen.»

Kremer si dagbok er interessant, men kva Kremer sa etter at krigen var slutt og etter at han hadde høyrt den offisielle historia til sigerherrane om gassinga som hadde hend i «dødsleirane» er mykje mindre interessant. Skulle altså Kremer seie noko anna enn at det hende gassing i leiren etter at det var blitt etablert som «fakta» i Nürnberg? Hadde Kremer sagt noko slikt ville han ha vore ein daud mann. Ved å medgje at det hende gassing synte han samarbeidsvilje, og han hadde i alle fall ein teoretisk sjanse til å unngå dødsstraff – noko han óg greidde. (Han fekk dødsdom, som seinare vart omgjort til livsvarig fengsel.) Hadde han sagt noko anna ville han garantert fått dødsstraff, som mange av dei medtiltalte – og ingen hadde trudd på han uansett. Dette gjaldt ikkje berre Kremer, men óg alle dei andre som risikerte dødsstraff.

«Han gir deretter sin egen kalkulasjon, som ender på 1.1 millioner drepte -- et tall som stemmer overens med det senere forskning har kommet frem til.»

Det er svært enkelt å halde styr på kva slags sikre kjelder denne forskinga er basert på, nemleg ingen. Tala varierer i dag frå nesten 2.000.000 til 700.000 mellom dei ortodokse. Personleg held eg dei tyske Sterbebücher som langt meir pålitelege. Dei inneheldt nidtidige nedteikningar av dødsfalla i leiren. Diverre er ikkje bøkene komplette, men det er registrert er 130.296 dødsfall i Auschwitz-Birkenau i bøkene som er funne i russiske arkiv. I og med at ein del bøker ikkje er funne vil dei reelle tala vere høgare, men det er ikkje noko som tyder på at ein er i nærleiken av 1,1 millionar daude.

http://www.historiography-project.org/misc/deathbooks.html

«Fire dager før henrettelsen ga han følgende uttalelse til statsanklageren:

«[...] I caused unspeakable suffering for the Polish people in particular.[...]»

Du synest ikkje at ei slik utsegn – der han synest synd på polakkane - er i det minste litt snodig med tanke på at Höss var i polsk fangenskap, og med tanke på at det i følgje dei ortodokse først og fremst var jødane som vart gassa og ikkje polakkane?

***«*Han kunne ha sendt en beskjed til verden om at gasskamrene aldri eksisterte, at det hele var en velorkestrert bløff, at anklagene var falske og fabrikkerte -- om ikke annet for å redde sin egen ære. Det gjorde han ikke. Det gjorde heller ingen andre tyske SS-menn som tjente i Auschwitz og som vitnet om det. Tvert imot.»**

Det var heller ingen under Inkvisisjonen som hevda at Djevelen ikkje fanst eller at Jesus ikkje var guddommeleg, men dét at ingen hevda det er heller ikkje prov på det motsette. (Vi har derimot til dømes tilståingar frå kvinner som seier at dei flaug på kosteskaft til Blokksberg for å ta del i sataniske ritual, o.l., i tillegg til augevitne som stadfesta det. Den gongen, som i dag, vart desse mytene halde levande av folk som ikkje kritisk vurderte tilståingane sin indre (fri for sjølvmotseiingar) og ytre konsistens (må ikkje vere i konflikt med prov), jamført med kva som var fysisk eller teknologisk mogleg (må vere fri for konflikter med naturlover o.l.).

«*Poenget* med å referere til dette historiske dokumentet er selvsagt simpelthen å konstatere at kremasjonskapasiteten som tyske myndigheter krevde i Auschwitz, var så stor at argumentet om at det hele kun var en arbeidsleir, der mange periodevis døde av tyfus, mister all sin kraft.»

Problemet med dette dokumentet er at det står i sterk kontrast til andre fakta, så eg har grunn til å tru at dokumentet er falskt. (Det er som å finne eit tilsynelatande ekte dokument frå Sovjetunionen i 1972 som hevdar at ein vanleg Lada kan køyre i 400 km/t og bruke 0,1 liter på mila.) I ein dødsleir burde ein kunne vente at talet på omnar per 1000 registrerte daude fangar var mange gonger større enn talet på omnar per 1000 registrerte daude fangar i ein vanleg konsentrasjonsleir. Likevel ser ein at det ikkje var noko påfallande med storleiken på krematoria i Auschwitz-Birkenau enn i leirar på tysk jord:

«Number of projected muffles per thousand recorded deaths.

Year	Auschwitz	Buchenwald	Dachau
1942	1.14	2.07	2.43
1943	1.41	1.71	5.45»

http://www.codoh.com/butz/di/dau/nmufa.html

Så argumentet om at det heile var ein arbeidsleir vert heller styrka når ein ser likskapen med leirane der revisjonistane og dei ortodokse stort sett er samde om at det ikkje vart drive med massemord.

«Benekterne leter etter hver minste innbyrdes motsigelse (som om slike ikke er å forvente!), og blåser dem opp i et intellektuelt perverst forsøk på å så tvil om det _alle vitnene er enige om_: at mennesker ble myrdet i gasskamre i Auschwitz. Dette siste er selvsagt sakens kjerne.»

Eg hadde i det minste håpa på at du kunne halde deg for god til å kome med kallenamn og halde

deg til argument, men nok om dét: Som eg skreiv før er det essensielt å få tak i så tidlege vitnemål som mogleg, ettersom ein risikerer at dei vert forureina av kvarandre. Det interessante er t.d. at vitnemåla som Pravda fortalde om like etter at russarane kom til leiren først og fremst snakka om fangar som vart drepne med elektrisitet og frakta med eit elektrisk samleband som tippa lika ned gjennom krematoriepipa:

«[...] They leveled the mounds of the so-called "old" [3] graves in the Eastern [4] part of the camp, tore up and destroyed the traces of the electric conveyor belt, on which hundreds of people were simultaneously electrocuted, their bodies falling onto the slow moving conveyor belt which carried them to the top of the blast furnace [5] where they fell in, were completely burned, their bones converted to meal in the rolling mills, and then sent to the surrounding fields. In retreat were taken the special transportable apparatuses for killing children. The stationary gas chambers in the eastern part of the camp were restructured, even little turrets and other architectural embellishments were added so that they would look like innocent garages.»

http://www.fpp.co.uk/Auschwitz/docs/Pravda020245.html

Når det gjeld gasskammera er det óg essensielt at vitna skildrar prosedyren likt. Det vil ikkje seie at ein skal avfeie eit vitnemål som falskt ved ein bagatellmessig feil, men dess fleire og meir alvorlege feil eller motseiingar ein har med å gjere, dess dårlegare er kvaliteten. Det er ikkje noko problem for meg å gå langt meir detaljert til verks med omsyn til einskilde vitnemål, men det kan sprengje rammene for denne debatten, og er truleg betre eigna for ei lita bok enn ein debatt her.

«Her er nok et eksempel på benekternes argumentasjonsteknikk. Først spør du retorisk hva Ehrenburg og Weissmandls utsagn i 1944 om at seks millioner jøder var myrdet, var basert på. Det er vanskelig å si akkurat hva du vil med et slikt retorisk spørsmål, tilsynelatende er det å antyde at tallet seks millioner på en eller annen måte var "avtalt på forhånd".»

Avtalt og avtalt. Det fanst mange avisoppslag i USA frå og med så tidleg som desember 1942 som nemner at seks millionar jødar var i ferd med å verte drepne i Tyskland. (Sjå t.d. New York Times 13. desember 1942, s. 21.; 20. desember 1942, s. 23; 2. mars 1943, s. 1 og 4.) Ehrenburg og Weissmandl gjentok desse tala i 1944, men poenget er likevel at det etablerte talet seks millionar korkje var – eller er - basert på pålitelege demografiske data eller dokument, men på vitnemåla til dei to tyske SS-byråkratane Wilhelm Höttl og Dieter Wisliceny i Nürnberg. Ingen av desse vitna vart krysseksaminert, og begge hevda å ha «høyrt» talet av Eichmann (noko Eichmann sjølv nekta for i 1961) (– utan at Eichmann i likskap med andre tyskarar hadde all verda av truverd frå tiltalebenken).

R. Aschenauer, Ich, Adolf Eichmann, Druffel, Leoni 1980, s. 460f

«"Sonderaktion" kan heller ikke bety "spesialtilbud", så med mindre du argumenterer for at Holocoust i seg selv var et tilbud til utvalgte folkegrupper er du fullstendig på viddene.»

Vi er rimeleg langt unna tema her, men eg hugsar mellom anna at Lidl hadde eit slikt tilbod på DVD-filmar i München i 2005. Årsaka til at eg la merke til det og hugsa det var nok at eg hadde då nyleg hadde snakka med ein person som bombastisk hevda at ordet «sonderaktion» kun hadde ei tyding på tysk – nemleg dreping. Men som skrive, vi er langt unna tema og dette er ein kuriositet.

«Jeg lurere på en ting, [...] , hvordan kunne mellom 9 og 11 millioner mennesker dø i leirene uten at dette var organisert og planlagt?»

Eg tok meg fridomen å fjerne eit ord for å få deg til å framstå som litt meir intelligent og utan å endre meininga i spørsmålet ditt. Håper det er i orden. Spørsmålet ditt er ei logisk feilslutning fordi det ganske enkelt ikkje finst dokumentasjon på at mellom 9 og 11 millionar døydde i leirane. Ikkje misforstå meg; konsentrasjonsleirane hadde høge dødsrater, og heile prosessen med kollektiv internering synest eg er kvalmande. Men prosentvis hadde ein jøde ofte betre odds for å overleve krigen i ein tysk konsentrasjonsleir (som Auschwitz) enn ein tyskar hadde i russisk krigsfangenskap (som t.d. frå Stalingrad). Dette vil naturlegvis ikkje seie at russarane planla å ta livet av alle tyske krigsfangar, men syner at høge dødsrater i seg sjølv ikkje var eit uvanleg resultat av fangenskap. Dessutan må ein óg ha i bakhovudet at internering på kollektivt grunnlag – i motsetnad til friske menn - i seg sjølv vil gje høgare dødsrater ettersom det er fleire born og eldre som lettare bukkar under av av sjukdom.

«Jeg har hverken tid eller kunnskap til å kunne gå inn på hver enkelt ting du tar opp, og må bare nok en gang referere til dette som klassisk fornekterteknikk. [...] Du graver deg ned i detaljer på en måte som svært få her på historieforumet har kunnskaper til å kunne imøtegå.»

Eg skulle ønske det var ein enkel måte å argumentere på som ikkje kravde omfattande detaljkunnskap, men det er ikkje mogleg.

«Det jeg imidlertid sitter igjen med er dette: Hvordan kan noen greie å føre en hel vitenskap bak lyset i over 60 år?»

Sjølv den tyske historikeren Ernst Nolte seier at holocaustforskinga er ein pseudovitskap, og at revisjonistane er meir vitskapelege enn dei ortodokse.

Ernst Nolte, Streitpunkte, Ullstein, Frankfurt am Main/Berlin 1993, s. 9, s. 516.

Dei ortodokse kviler på slitne dogmer og «sanningar» som i hovudsak er uendra sidan siste halvdel av 1940-talet og basert på augevitne. Få tør å sette spørsmålsteikn ved desse sanningane i det offentlege rom sidan det kan føre til utskjelling, forfølgjing, karrieretap, fengselsstraffer og fysiske åtak. På grunn av dette er holocaustforskinga i dag ein pseudovitskap som har langt meir sams med tru, kjensler og religion enn med fri forsking.

«Hvor blir alle jødene av, hvis de ikke utryddes? Du utfordret meg tidligere på å dokumentere at halvparten av alle europeiske jøder forsvinner under krigen - dette har jeg ikke greid (fant en polsk doktorgradsavhandling om dette for lenge siden, finner det ikke igjen), det beste jeg kan gjøre er å henvise til Wikipedia. Her refereres det til at rundt 1/3 av alle jøder i Europa fordufter.»

Eg veit ikkje om tala i Wikipedia er rette, men eg vel å ta ditt og Wikipedia sitt ord for at dei stemmer. Det er likevel simplistisk å ta før-og-etter-tal og konkludere med at skilnaden er identisk med talet på drepne av tyskarane. Problemet er at det er for mange usikre variablar, og at talet på «fordufta» jødar umogleg kan vere identisk med talet på jødar ein veit har vorte drepne som eit resultat av tysk politikk, fordi ein på lite vitskapeleg vis klumpar saman jødar som vart drepne i kamp mot tyskarane i Den Raude Hær, jødiske offer for pogrom utanfor tysk kontroll, jødiske offer for sovjetisk deportasjon og gulagar, eller for den saks skuld konvertittar. Ein kan heller ikkje sjå bort frå emigrasjonen av jødar til Palestina/Israel og USA. Denne emigrasjonen starta før krigen og vart mellombels avbroten i 1941, før den toppa seg i åra 1945-1947. Dei russiske tala er dessutan notorisk upålitelege på grunn av latent fare for forfølging i eit sekulært diktatur; så at berre om lag to millionar i Russland vart registrerte som jødar etter krigen, vil ikkje seie at resten vart drepne –

og slett ikkje i tyske gasskammer.

«En annen ting. Når man hører vitner og overgripere fortelle så fortelles det at jøder ble behandlet hardere enn andre fanger, de ble særlig utvalgt til å utføre risikooppgaver, de ble oftere mishandlet og utsatt for eksperimentering en andre fanger, og så videre.»

Ei hardare handsaming av jødar jamført med andre fangar i Auschwitz er eg ukjend med var offisiell politikk, det vil seie nedfelt i reglement og liknande. At dei fekk hardare medfart enn mange andre i praksis er eg ikkje i tvil om. Tyskarane såg på dei fleste frå Aust-Europa som avskum og handsama dei deretter, anten det var snakk om russiske krigsfangar eller austjødar. Meir «siviliserte», og gjerne ikkjejødiske fangar frå vest fekk langt betre handsaming. Likevel er dei fleste overlevande tydelege på at det ikkje var tyske offiserar, men andre fangar – såkalla Kapoar - som var dei verste til å mishandle fangar. Men som i konsentrasjonsleirar flest var livet strengt, hardt og nådelaust.

«Når man ser alle disse trekkene som er felles for de fleste leirene og okkuperte områder, så kan ikke dette være uorganisert. Man går ikke konsekvent inn for å ta jødene overalt md mindre det er organisert/planlagt.»

Naturlegvis var det planlagt! Det finst sikkert bokstaveleg talt tonnevis av dokumentasjon på at tyskarane ville ha jødane ut av Europa. Men ettersom det var ein krig på gang ville ein etter kvart nytte jødisk arbeidskraft i tyske konsentrasjonsleirar. Alt i alt var dette meir fornuftig enn å sende dei til krigsherja område i aust, der halvparten uansett ville ha slutta seg til partisanane. Tyskarane planla óg å tvangsemigrere alle jødane i Europa etter at krigen var vunnen. Alt dette har eg synt dokumentasjon på.

«Enda mer dokumentasjon finnes det for at nazistene samlet sammen alle de jødene de fikk tak i og satte dem til slavearbeid i svært dårlige kår - hvis de ikke bare drepte dem med en gang da.»

Her er det nok ei misforståing på gang. Det burde ikkje vere nokon tvil om at mange jødar vart nytta som slavearbeidskraft, og det burde heller ikkje vere nokon tvil om at det finst døme på overgrep og likvideringar, som t.d. då ein toglast med jødar frå Berlin vart plaffa ned i Riga om morgonen 30. november 1941. Det interessante er likevel at den ansvarlege for dette, SS Obergruppenführer Jeckeln, vart innkalla til Himmler, der han fekk ein reprimande for å ha gått ut over retningslinjene frå Himmler og RSHA:

"SS *Obergruppenführer* Jeckeln. The Jews being out placed to *Ostland* [the Baltic states] are to be dealt with only in accordance with the guidelines laid down by myself and/or by the *Reichssicherheitshauptamt* on my orders. I would punish arbitrary and disobedient acts. (*sgd*) Himmler."

http://www.holocaustdenialontrial.org/trial/appeal/skeleton/0114

Ekstremt få sivile jødar vart drepne «med ein gong», og dømet over – sjølv om det sikkert hende fleire episodar som denne – var ikkje i tråd med tyske retningslinjer, men brot på dei. Slike episodar, samt ordren frå Hitler om å drepe einskilde uidentifiserte jødar som partisanar, er det næraste ein kjem eit folkemord slik eg ser det. Det er uhyggjeleg, men etter mi vurdering ikkje noko verre enn Sovjetiske herjingar i Afghanistan der ein i følgje ein veteran eg snakka med utrydda heile landsbyar som represaliar for åtak på russiske soldatar.

Det er heller ikkje korrekt at tyskarane sende alle jødar dei fekk hand på til konsentrasjonsleirar. Av dei franske jødane var det berre om lag 75.000 som vart deportert, og om lag 70 prosent av desse var statslause, hadde andre statsborgarskap, eller hadde nyleg motteke fransk statsborgarskap. Den

store majoriteten av franske jødar budde med andre ord i fred i Frankrike gjennom heile krigen.

«Denne dokumentasjonen beviser også at i tillegg til de rundt 6 millioner jødene som ble myrdet under Holocaust ble også et sted mellom 4-6 millioner andre drept på liknende måter.»

Eg har etterlyst dokumentasjon på dette gjennom heile debatten – at tyskarane dreiv med eit industrialisert folkemord. Så dersom du har nye og banebrytande prov på dette, ber eg om at du legg dei fram.

«Himmler talte om die Ausrottung -- utryddelsen -- av det jødiske folk. Ordene er tydelige, konteksten er klar.»

Som eg freista å formidle tidlegare er det feilaktig å ta tydinga «ausrotten» på tysk i 2008 og retroaktivt gi den same tydinga på tysk i 1943. Tysk bruk av ordet i 1943 var fleirtydig, og etymologisk sett har ordet tydinga å «luke ut» eller «rykke opp med rot», ikkje drepe. Og nok ein gong vil eg poengtere at Himmler i dette avsnittet snakka om «ausrottung» i samband med evakuering, og han synte til at det stod i programmet (til NSDAP), der jødane i realiteten skulle visast ut frå riket, og ikkje drepast.

«To dager senere talte han igjen, som vist, om det samme -- om utryddelse av ikke bare menn, men også kvinner og barn. Barna måtte også dø, for ellers kunne de senere komme til å søke hevn for deres drepte foreldre, sier Himmler her.»

I dette dømet vil eg lese heile talen for å plassere avsnittet i ein breiare kontekst før eg kan uttale meg meir om det. Eg meiner ikkje dette som ei fornærming (på trass i at du sjølv kjem med stadig attervendande fornærmingar mot meg), men eg vil gjerne lese heile talen for å sjå ein vidare kontekst før eg uttaler meg meir, og ikkje berre eit lausrive avsnitt eller to.

For det andre var talane på den tida, som eg har skrive tidlegare, fulle av flosklar og overdrivingar, og eit tøft og spissformulert språk var ikkje uvanleg. I tillegg vil eg gjere merksam på ein av Hitler sine bordsamtalar kvelden 25. oktober 1941, der tilfeldigvis både Himmler og Heydrich var gjestar:

«From the rostrum of the Reichstag I prophesied to Jewry
that, in the event of war's proving inevitable, the Jew would
disappear from Europe. That race of criminals has on its
conscience the two million dead of the first World War, and now
already hundreds of thousands more. Let nobody tell me that
all the same we can't park them in the marshy parts of Russia!
Who's worrying about our troops? **It's not a bad idea, by the
way, that public rumour attributes to us a plan to exterminate
the Jews. Terror is a salutary thing**.»

Eg slo opp i ei elektronisk utgåve som er ganske lett tilgjengeleg på nettet, så du kan sjekke sjølv: Hitler`s Table Talk 1941-1944. Enigma Books. New York. 2000, s. 87

Det er uklart korleis ein skal tolke ordet «ausrotten» i den tyske originalteksten her, men Hitler

snakka trass alt om rykta om jødeutrydding og ikkje den offisielle jødepolitikken, som var å «parkere jødane i Russland sine sumpar» - ikkje drepe dei i gasskammer. Likevel ser vi at Hitler, og truleg óg Himmler omfamna tanken om å la folk leve i uvissa fordi han ville skape frykt. Så dersom Himmler spissformulerte seg og lot det vere uklart om jødane – i alle fall i aust – skulle drepast på kollektiv basis, veit vi at han hadde Hitler si støtte til å seie det, i alle fall indirekte. Er det ikkje óg påfallande at Himmler plapra om absolutt hemmeleghald samstundes som han sytte for både referat og lydopptak? Dette gir berre meining dersom han ville at innhaldet i talen på ein eller annan måte skulle verte kjend, eller i det minste bevare dei for ettertida.

«Her er du for en gangs skyld inne på et viktig poeng, innimellom alle fordreininger, usannheter og manipuleringer: Det er at for Hitler var krigen på mange måter nettopp en "krig mot jødene".»

Jødane var politisk og ideologisk nyttige som samlande fiendar, ettersom dei etter nasjonalsosialistisk ideologi sameina dei to ideologiske fiendane til nasjonalsosialistane, marxisme og kapitalisme, og fekk ulike fiendar til å sjå ut som ein. Jødane var nyttige for å skape eit forenkla fiendebilete, der kampen mot jødane samstundes var kampen mot alt som var skadeleg for Tyskland. Hitler visste naturlegvis dette. Han var ingen blind, irrasjonell og rabiat antisemitt som ikkje skjøna kva slags effektar antisemittismen hadde i Tyskland. Tvert imot var han slu og kalkulerande, og lot ikkje sin eigen antisemittisme kome i vegen for krigsmåla. Hitler sin strategi var enkel: Etter at Madagaskarplanen vart vraka beslutta ein å deportere jødane til dei okkuperte områda i aust i påvente av at krigen skulle vinnast. Frå 1942 deportere ein i hovudsak jødane til konsentrasjonsleirar (som slavearbeidskraft til t.d. Auschwitz) for å gjere nytte for seg i rustingsindustrien, med plan om å deportere dei overlevande jødane til Russland etter at krigen var over.

Krigen var ikkje ein krig mot jødane, som du overforenkla hevdar, men dreia seg om kven som skulle ha herredømet i Europa. Det var ein krig mot England og det var ein krig mot Russland. Begge deler var naudsynt, ettersom korkje Stalin eller Churchill ville ha hendene i bukselommene og stille sjå på at Hitler tok over heile Europa. Jødane var nyttige som fiendar og i verste fall ein liten stein i skoen som ein kunne hamle opp med i ro og mak etter at krigen var over, men krigen dreia seg om herredømet i Europa og jødane var berre ein liten brikke i dette spelet.

Premisset for tesa di må vere at Hitler var ureflektert og intellektuelt svak, og begge deler er med all respekt å melde feil.

«Derfor brukte nazistaten faktisk en masse ressurser på å transportere hundretusener av jøder til døds- og konsentrasjonsleire fra rundt omkring i hele Europa, fra nord-Norge, fra sør-Hellas, fra Bordeaux, fra Bialystok, og så videre -- selv når disse transportressursene ellers kunne brukes til "regulær" krigføring.»

Faktum er at Tyskland mangla store mengder arbeidskraft i 1942, så at ein vart meir aggressiv med omsyn til å skaffe slavearbeidskraft er heilt logisk og fornuftig. Det ville derimot ikkje vere like fornuftig å transportere jødar frå alle stadene du syner til over, berre for å drepe den same arbeidskrafta etter kort tid. Det ville vere heilt idiotisk. Tvert imot nytta tyskarane store summar på å halde dei innsette i Auschwitz sunne og sjukdomsfrie. Ein hadde rett nok fleire epidemiar, og mot slutten av krigen braut infrastrukturen saman, ein fekk nye epidemiutbrot, og mange døydde som følgje av sjukdom og matmangel. Vart fangane sjuke kunne dei i likskap med Elie Wiesel hamne på sjukestove for å ta imot medisinsk handsaming. Den norske jøden Hermann Sachnowicz skildra óg eit opphald på ei tysk sjukestove i Auschwitz, der dei vart pleia attende til god helse. Dette rimar nok ein gong dårleg med at Auschwitz var ein dødsleir, der det var offisiell politikk å drepe alle som var for svake til å arbeide.

Dessutan var det slik at jødane óg hadde verdiar som vart plyndra og nytta til krigsinnsatsen.

«Hitlers krig og folkemordet kan ikke skilles fra hverandre. De var uløselig knyttet sammen.»

Hitler sin krig og «folkemordet» er eit paradoks som du ikkje står nærare ei løysing på; å sette inn store ressursar på eit folkemord ville stele ressursar frå krigsinnsatsen. Det var difor Hitler ville utsette den endelege løysinga på jødespørsmålet (i form av emigrasjon) til krigen var over. Å transportere jødar frå heile Europa berre for å drepe dei, eller drepe den same arbeidskrafta som vart teken for å hjelpe til med å vinne krigen etter kort tid ville ha vore ei idiotisk sløsing med ressursar.

«Angående forvirringen rundt dokumentene som taler om å "løse jødespørsmålet" etter krigen, vil jeg simpelthen henvise til den utmerkede fremstillingen til Peter Longerich, *Der ungeschriebene Befehl*, som vil klare opp i mange av misforståelsene som du gjør her.»

No er dette ein debatt der du må finne deg i å ta del personleg, og ikkje berre syne til Peter Longerich. Generelt vil eg seie at ein telepatimodell neppe er korrekt, ikkje berre fordi det ikkje var slik det tyske byråkratiet fungerte, men óg fordi Hitler ville utsetje jødespørmålet til etter krigen, og ga klare ordre om dette.

Dei tyske byråkratane var feige dokumentfetisjistar. Dersom nokon gav dei ei muntleg ordre om eit overgrep, for ikkje å snakke om eit folkemord på fleire millionar menneske, ville dei straks forlange å sjå ei skriftleg ordre. Og ei slik ordre ville ha blitt funnen i dag dersom den hadde eksistert. På grunn av dette er det til dømes dokumentert grundig at tyskarane ikkje straffa eller hindra menneske som lynsja alliert luftpersonell i 1944, og av same årsak er det dokumentert grundig at tyskarane tok livet av om lag halvparten av dei innlagde mentalt sjuke, rett nok med morfinoverdoser og ikkje med gass. I begge desse døma finst det klare bevarte ordre, og ei ordre om mord på millionar av menneske ville óg ha etterlate seg tydelege dokumentariske spor heilt frå toppen. Ingen ville ha utført noko slikt utan ei skriftleg ordre for å ha ryggen fri sjølve, for å kunne seie orda «eg utførte berre ordre» i etterkant.

«Du henviser videre til dokumenter du har sakset fra "revisjonistisk" litteratur, uten å referere denne, tilsynelatende vil du helst skjule hvor du henter din informasjon fra, antagelig for å opprettholde et skinn av akademisk kredibilitet»

Her har vi tre klassiske skitne debatteknikkar. Den eine er den såkalla «red herring» eller digresjonen, som det heiter på norsk. Her heng debattanten seg opp i tema som ikkje har noko med saka å gjere for å avleie fokus frå det han ikkje har lyst til å debattere.

Den andre teknikken her er «guilt by association», der debattanten i dette dømet heng seg opp i kven som har *sitert ei kjelde,* som om dette diskrediterer kjelda i seg sjølv. Ein kan ikkje forkaste kjeldemateriale berre fordi nokon ein ikkje liker har sitert det. Det vert om lag som å seie at jorda neppe er rundt fordi det var det same som både Josef Stalin, Adolf Hitler og Charles Manson hevda.

Og den tredje teknikken er «*ad hominem»,* der eg hevdar ein påstand, som etter din logikk må vere falsk på grunn av åtaket på *meg,* og ikkje på grunn av åtaket på argumentasjonen min, som her er heilt fråverande.

Når det gjeld akademisk truverd vil eg minne deg på om at dette er ein debatt på internett og ikkje t.d. ein vitskapleg artikkel.

Eg må difor be deg om å kommentere avsnitta under på nytt. Kvifor var det slik at Hitler fleire gonger gav ordre om å utsetje jødespørsmålet til etter at krigen var over, og du kjem til motsett konklusjon? Og så var det dette med kronologi: Korleis kunne «massemyrderia» byrje hausten 1941 når Hitler våren 1942 på nytt ga ordre om å utsette den «endelege løysinga» på jødespørsmålet til etter at krigen var over?

"Femtande august 1940 sa Hitler at jødane i Europa skulle verte evakuert etter at krigen var over.

Documents on German Foreign Policy 1918-1945, Her Majesty?s Stationery Office, Series D, Volume X, London 1957, s. 484.

17. oktober 1941 ? om lag i dei tider du hevder massemyrderia starta - skreiv Martin Luther, leiaren i det tyske utanriksdepartementet om ei endeleg løysing av jødespørsmålet etter at krigen var over.

Politisches Archiv des Auswärtigen Amtes i Berlin, Politische Abteilung III 245, Po 36, bd. I.

Våren 1942 skreiv Hans Lammers, leiaren for det tyske Rikskanselliet, at Hitler ville utsette «den endelege løysinga på jødespørsmålet» til etter at krigen var over.

Nürnbergdokument PS-4025

[...]"

«Dette er dokument NG-2586 (J). Din oppsummering av dokumentets innhold er misvisende. Luther refererte til "evakuering av jødene", ja, men nettopp som noe som skulle skje "*istedet for emigrasjon*".

Under pkt 4 av dokumentet:

***In the conference General Heydrich explained that Reich Marshall Göring's assignment to him had been made on the Führer's instruction and that the Führer* instead of the emigration had now authorized the evacuation of the Jews to the East as the solution [min uth]»**

Her misforstår du, ettersom ein skreiv om den forkasta Madagaskarplanen. Evakuering av jødar til dei austlege delane av riket var ei mellombels løysing, frå ein vraka emigrasjon til Madagaskar som løysing og fram til ein i hovudsak nytta jødane som slavearbeidskraft frå om lag 1942. Etter krigen skulle jødane tvangsemigrerast til restane av Russland, som tyskarane hadde planar om å plukke frå kvarandre. Dersom du elegant hoppar til punkt 8 i dokumentet som du tydelegvis ikkje har lese, ser du at det står at den endelege løysinga av jødespørsmålet skal skje etter krigen i form av emigrasjon, og at dette er «Førerviljen» (sjå side 9):

«The Reich Foreign Minister answered that he thought this question brought by Mr. Popoff not uninteresting. Even now he could say one thing to him, that at the end of the war all Jews would have to leave Europe. This was the unalterable decision of the Fuehrer and also the only way to master this problem, as only a global and comprehensive solution could be applied and individual measures would not help very much.»

Skjønar du?

«Dette betød i denne konteksten massemord. ("Evakuering til øst" var en vag ordbruk som ofte ble brukt som eufemisme for massemord.»

Det næraste ein kjem dokumentasjon på dette har eg allereie synt til over. Det finst døme på at tyske offiserar valde å likvidere jødar i staden for å la dei fryse og svelte ihjel (i dette dømet). Men dette var altså i strid med dei tyske retningslinjene, og var unntaka og ikkje regelen. Å generalisere ut frå einskilddøme vi veit var i strid med tyske retningslinjer gir eit resultat som neppe er korrekt.

«Men i virkeligheten er det kun et bevis for at jøder *også* ble brukt som arbeidskraft, da under tyskernes parole "Vernichtung durch Arbeit".»

Det fanst ingen slik tysk parole under krigen, dersom ein tolkar ordet i tydinga slagord. Den er heilt fråverande i tyske dokument, og termen «Vernichtung durch arbeit» er ein etterkrigskonstruksjon som like godt kunne ha vore mynta på russiske gulagar som til dømes Kolyma. Når dét er sagt visste tyskarane at mange kom til å bukke under, som i konsentrasjonsleirar flest opp gjennom historia (som korkje var ei russisk eller tysk oppfinning, men ei spansk), men noko tysk parole var uttrykket altså aldri.

«Det at arbeidsføre jøder ble brukt som slavearbeidere er selvsagt ikke noe som tyder på at de ikke også ble utsatt for masseutryddelse.»

Med tanke på at å drepe eiga arbeidskraft i ei tid med stor mangel på arbeidskraft var idiotisk vil eg notere meg at det heller ikkje auka sjansen for det.

«Nei. Den "endelige løsningen" *skjedde* under krigen, og den var ensbetydende med massemord på millioner.»

Det ein såg under krigen var ei mellombels løysing på jødespørsmålet. Den endelege løysinga skulle kome etter krigen i form av tvungen emigrasjon, og dette er godt dokumentert.

«Denne håndfullen av løsreven dokumentasjon som du har sakset og gjengitt beviser ikke stort annet enn din grunnleggende mangel på innsikt i historien om Det tredje riket og mordet på Europas jøder.»

Eg har synt til førsteklasses samtidige kjelder, der mellom anna Hitler fleire gonger snakka utvetydig om ei løysing på jødespørsmålet etter krigen, og at Hitler fann det mest fornuftig å konsentrere ressursane om krigsinnsatsen ettersom det var ein krig på gang. Og la meg vere heilt tydeleg på dette: Hitler snakka aldri om konsentrasjonsleirane som noko anna enn arbeidsleirar, ikkje eingong i sitt eige hovudkvarter, i samtale med Himmler eller nokon andre. Og då Hitler høyrde at russarane hadde tatt Auschwitz skal han sa sagt noko slikt som «nåja». Ikkje «pokker, håper dei ikkje finn noko» eller «det gjer ingenting, vi har øydelagd alle spor», berre «nåja». Som om det ikkje var noko å bry seg om – som om Auschwitz *ikkje* var eit topphemmeleg utryddingskompleks, men ein arbeidsleir.

Ein kan ikkje skrive ei balansert historie om jødane sin lagnad, berre ut frå materialet til den allierte påtalemakta i Nürnberg, men det er denne som i all hovudsak dannar ryggrada i den ortodokse historia.

Om min «grunnleggende mangel på innsikt» i historia om Det tredje riket og «mordet» på jødane i Europa vil eg vurdere meg sjølv som godt over gjennomsnittleg kvalifisert til å uttale meg. Eg er faghistoriker med spesialisering i Det tredje riket, om du absolutt må vite det.

«Angående din henvisning til Edward van Rodens rapport ang. Malmedy-rettssaken i Dachau, der det tales om tortur av tyske fanger: det ble senere bevist at disse anklagene var ufunderte og basert på feilaktig informasjon.»

Underkomiteen i det amerikanske senatet som etterforska desse påstandane bestod av tre senatorar, der leiaren Raymond Baldwin hadde arbeidd i same advokatfirma som ein av aktorane i Dachau, så heile etterforskinga halta på habilitet frå byrjinga.

Edward van Roden sin rapport var kontroversiell, men ein fekk seinare stadfesta (i den same og

neppe heilt habile underkomitéen sin rapport) at amerikanarane hadde nytta falske rettssaker, inkludert falske dødsdomar for å få tilståingar. Komiteen fann ikkje prov på bruk av tortur for å få fram tilståingar, men måtte medgje at nokon av fangane kan ha blitt slått av vaktene.

«Desperat etter å så tvil om tyske forbryteres vitnemål i Nürnberg bringer du videre mer manipulativ informasjon til torgs:

«**Fritz Sauckel vart dømd til døden i Nürnberg, og vart tvungen til å skrive under på ei inkriminerande tilståing etter å ha bli trua med utlevering av kona og deira ti born til russerane.**
IMT, bd. 15, s. 64f.»

Du vil bruke Sauckels påstand (som naturligvis ikke nødvendigvis er sannferdig) som et bevis for at tyske anklagede under Nürnberg ble tvunget til å si hva påtalemyndighetene "ønsket å høre". Men når vi går til kilden, viser det seg faktisk at den beviser at tyske anklagede *sto frie til å hevde at dette og dette dokumentet ble undertegnet under tvang*, hvilket i dette tilfellet ble tatt hensyn til i det at dokumentet praktisk talt ble erklært ugyldig.»

Inn mellom alle adjektiva du skreiv i innlegget ditt finn ein og den gamle gode stråmannen. Eg hevda berre at Fritz Sauckel, som eitt av fleire døme på tortur eller utilbørleg press, vart trua med utlevering av kona og deira ti born til russarane dersom han ikkje skreiv under på ei inkriminerande tilståing. Det er ikkje noko feil med dette, og at Sauckel fekk forklare seg i retten om dette er naturlegvis positivt, men poenget er, og var, at slike metodar er, og var, uakseptable. Det berre å beklage at du ikkje tok det.

Her er forresten skildringa til den britiske journalisten Alan Moorehead, som fortel om SS-fangar frå Bergen-Belsen som har blitt torturert, til ein av dei ber om å verte drepen:

«As we approached the cells of the SS guards, the [British] sergeant's language become ferocious. 'We had had an interrogation this morning,' the captain said. 'I am afraid they are not a pretty sight.' […] The sergeant unbolted the first door and […] strode into the cell, jabbing a metal spike in front of him. 'Get up,' he shouted. 'Get up. Get up, you dirty bastards.' There were half a dozen men lying or half lying on the floor. One or two were able to pull themselves erect at once. The man nearest me, his shirt and face spattered with blood, made two attempts before he got on to his knees and then gradually on to his feet. He stood with his arms stretched out in front of him, trembling violently.
'Come on. Get up,' the sergeant shouted [in the next cell]. The man was lying in his blood on the floor, a massive figure with a heavy head and bedraggled beard […] 'Why don't you kill me?' he whispered. 'Why don't you kill me? I cannot stand it any more.' The same phrases dribbled out of his lips over and over again. 'He's been saying that all morning, the dirty bastard,' the sergeant said.»

http://www.ihr.org/jhr/v15/v15n3p23_Weber.html

Sitert frå: Alan Moorehead, “Belsen,” I: Cyril Connolly (red.), The Golden Horizon, Weidenfels and Nicholson, London 1953, s 109ff;

Som eg skreiv sist; det ein får ut av slike «avhøyr» vert spegla av metodane som vert nytta, anten det er snakk om psykisk tortur, slag og spark eller å medvite nytte falske inkriminerande utsegner for å spele fangane opp mot kvarandre. Det ein får ut av det grensar uansett mot å vere verdilaust.

«Men hvor ble det av disse seks millionene som "forsvant" i perioden da døsleirene var i virke?»

Det har aldri vorte truverdig dokumentert at seks millionar jødar har «forsvunne» frå jordas overflate. Her vil eg syne til tidlegare innlegg i denne tråden, slik eg slepp å gjenta meg sjølv så mykje.

«Hvorfor ble grupper kollektivt satt i fangenskap. Hvorfor ble nettopp jødene satt i leirer hvor hygiene, sanitære forhold og mishandling var bevisst fra tyskernes side? Hvorfor ble tusener av jøder samlet i hop og skutt i ghettoer, og hvorfor ble hundretusener gasset ihjel? Hadde én kommandant gjort dette hadde det vært en tilfelidighet, men poenget er at nesten alle drev med organiserte drap på jødene med samme metoder. Hvordan kunne de gjort det uten at det ble klarert fra høyeste hold?»

Dei retoriske spørsmåla dine kviler på ei rekkje feilaktige premiss: Tyskarane nytta store summar og ressursar på å halde orden og god hygiene i leirane, som vi har sett tidlegare, for å halde dødsratene nede. Sjølv om mishandling fann stad hadde ikkje SS etter reglementet lov til å drive med den typen mishandling ein ser dei gjere i Hollywoodfilmar, og overtramp mot fangar frå SS vart straffa. At tusenvis av jødar vart samla saman i ghettoar er ikkje nytt for meg, men at dei var scene for massemord er nytt for meg. Og ingen vart gassa. Haugane med nakne lik du ser på bileta er offer for sjukdom, og på tilstanden til lika ser ein at dei neppe kan ha vore arbeidsføre på fleire veker før dei døydde, og neppe i stand til å gå før dei døydde. Og det er liten skilnad i så måte mellom konsentrasjonsleirar som Dachau og Bergen-Belsen og til dømes Auschwitz (som liksom var ein dødsleir). Dei var nakne fordi kleda deira inneheldt tyfusberande lus, og kleda vart brende for å hindre meir sjukdom. Ein har aldri kunne syne til eit einaste lik i ein tysk konsentrasjonsleir som har døydd av giftgass.

«Grunnen til at Einsaztsgruppen ikke opererte i Norge eller andre land var fordi jødene her ikke var slavere, og dermed skulle spares til neste gang.»

Det er feilaktig at Einsatzgruppene var ein slags mobile drapseiningar og at dei berre var ute etter jødar. Einsatzgruppene var tilknytta Sicherheitspolizei og Sicherheitsdienst, og hadde som oppgåver å syte for tryggleiken i okkuperte område. I byrjinga av krigen var det berre om lag 4.000 menneske som arbeidde i desse gruppene, og i hovudsak var arbeidet knytt til opprulling av og kamp mot illegale stridande. Talet vaks ut over krigen, og det same gjorde talet på partisanar, særleg i Sovjetunionen. Svært mange vart rekruttert frå lokalbefolkninga, t.d. i Baltikum og jamvel i Russland. Dessutan var det Einsatzgruppene som fekk den tvilsame æra av å syte for represaliar, gjerne mot sivile, som oftast på grunn ulovleg krigføring mot tyske styrkar. Sjølv om det er moralsk forkasteleg etter notida sin standard var det ikkje ulovleg etter internasjonal rett å skyte sivile som represaliar mot partisanverksemd. Dette fanst jamvel i allierte militærmanualar. Ein hadde akkurat det same i Noreg, men i langt mindre skala; mindre partisanverksemd og færre represaliar mot eller avrettingar av sivile.

At Einsatzgruppene ikkje opererte i Noreg hadde nok heller med at Noreg var relativt fredeleg

jamført med dei fleste andre okkuperte land. Det offisielle synet på jødane var at jødane var eit eige folkeslag og ikkje berre ein religion, så om jøden budde i Noreg eller i Russland var ham framleis ein jøde. Tyskarane handsama likevel dei «siviliserte» jødane i vest langt betre enn jødane i aust, så rase var ikkje alt.

«Jøden skulle drepes ikke bare gjennom direkte henrettelser, men og ved arbdeidet i leirene.»

Det fanst ingen overordna plan om å drepe alle jødane, ganske enkelt.

«Hvordan kan man bortforklare det faktum at gasskamrene hadde sin funskjon med å drepe flest mulig jøder?»

Det fanst ingen gasskammer for å drepe menneske. Dei einaste gasskammera som fanst i Auschwitz er av typen vi ser planteikningane av, og vart konstruert for å desinfisere klede for å hindre spreiing av tyfus.

«Jeg har faktisk sett disse gasskamrene med egne øyne og det har titusenvis av andre skoleelever i dette landet også gjort. Slutt med dette tøvet. Holocaust er den best dokumenterte hendelsen i vår historie.»

Nei, du og titusenvis av skuleelevar har sett ein rom du har blitt fortalt har fungert som gasskammer.

Det som er godt dokumentert og udiskutabelt er jødeforfølginga, antijødiske lover, tvangsflytting og internering av jødar. Holocaust vil derimot seie at det var eit folkemord leia av staten, og i utgangspunktet trudde eg sjølv óg at dette var ekstremt godt dokumentert. Likevel ser ein at materialet på dette punktet i beste fall er syltynt; det finst ingen prov på at regimet planla å drepe alle jødar under tysk kontroll, det manglar prov på at tyskarane sette opp leirar for å drepe så mange som mogleg, og det kan heller ikkje dokumenterast at 6 millionar jødar vart drepne.

«At holocaust-revisjonister er mer vitenskapelige enn seriøse historikere ("ortodokse" som du velger å kalle dem - som om det var religion det var snakk om) er en blank løgn.»

Ortodoks «holocaustforsking» er pseudovitskapleg med religiøse undertonar. Den kviler nesten utelukkande på anekdotiske vitnemål etter krigen (som ikkje vert usett for normal kjeldekritikk), medan ein konsekvent ignorerer eller bortforklarer materiale frå krigen som talar for ei løysing av jødespørsmålet etter krigen. I hovudsak står dei ortodokse på same stad som dei gjorde etter Nürnbergsakene var over. Ein har rett nok funne fram til større mengder anekdotiske vitnemål, som gjer at materialet deira har auka i kvantitet, men ikkje i kvalitet. Ein kan dessutan ikkje i særleg grad snakke om fri forsking dersom einskilde konklusjonar medfører represaliar.

«De få forsøkene som har vært på revisjonistisk forskning faller såvidt meg bekjent gjennom på helt grunnleggende metodologiske feil.»

Kva slags forsking siktar du til her, og kva for metodefeil har blitt gjort?

«Holocaust-revisjonisme begrenser seg som regel til å plukke i fra hverandre og ta ut av sammenheng andres forskning og/eller vitnemål.»

Eg lurer litt på kva slags revisjonistiske bøker du har lese som får deg til å kome med ein slik konklusjon.

«Og Ernst Nolte er først og fremst filosof, ikke historiker. Engasjert i debatt rundt Tysklands historie ja, men ikke historiker som sådan.»

Ernst Nolte er professor i moderne tysk historie, ikkje i filosofi.

«Noen siste ord: Dersom gasskamrene ikke hadde eksistert og millioner av jøder faktisk var blitt "omplassert i øst" -- ikke myrdet av Einsatzgruppen og i gasskamre -- så ville tyske og andre anklagede, som risikerte dødsstraff, i Nürnberg, Warszawa, Frankfurt, Israel (det var mange rettssaker), selvfølgelig forsvart seg.»

Her føler eg at du blandar eple og appelsinar. Talet på jødiske offer under andre verdskrig kan mest sannsynleg målast i millionar, men av årsaker eg har skrive om tidlegare er det umogleg å kome til eit sikkert tal. Og talet på jødiske offer finn ein i fleire ulike kategoriar; kan ein blande saman jødar som vart drepne i masseavrettingar på austfronten med jødar som kjempa mot tyskarane i Den Raude hær, med utvandrarar eller for den saks skuld konvertittar? Og sjølv om det fanst mange offer, eller det for den saks skuld var høge dødsrater i konsentrasjonsleirane, er ikkje dette i seg sjølv prov på at det fanst *gasskammer.*

Talet seks millionar er som eg har skrive tidlegare basert på eit rykte Dieter Wisliceny og Wilhelm Höttl hevda å ha høyrt av Eichmann, noko dei vitna om etter at krigen var over, sjølv om óg Nahum Goldman (seinare leiar av World Jewish Congress) som ein av fleire eg har nemnd tidlegare allereie i 1942 på profetisk vis visste at seks millionar jødar skulle verte drepne. Meir truverdige freistingar på forsking har blitt gjort av t.d. Wolfgang Benz, men for å kome opp i talet seks millionar har Benz vore kreativ gjennom dobbeltteljingar, oppblåsing av den jødiske befolkninga i Polen, ignorering av at jødisk utvandring fann stad, og alle jødar som ikkje budde på same stad etter krigen vert rekna som drepne av tyskarane. Lykelen og den store blanke flekken i dette lappeteppet finn ein uansett i Russland, der tala heile vegen har vore svært usikre. Alle borgarar kunne krysse av på den nasjonaliteten dei ville i dei sovjetiske folketeljingane, og mange assimilerte jødar vart difor lista opp som russarar, medan dei t.d. etter tysk definisjon var jødar. Det var først i 1990, med nyopna grenser og jødisk masseemigrasjon til USA og Israel at ein fann ut at dei tidlegare overslaga over jødar i Sovjetunionen var for låge. Så vi kan rett og slett ikkje seie noko sikkert – korkje om kor mange som har «forsvunne» eller kor mange som vart drepne.

Det som derimot er mykje enklare er å halde oversikten over dei tyske dokumenta som peikar mot eit statstyrt folkemord på jødane, nemleg ingen, og som vert motsagt av stort sett alle dokument ein finn som omhandlar «den endelege løysinga» av jødespørsmålet. Raul Hilberg skreiv boka «The Destruction of the European Jews» i 1961, og boka har etter dette vorte rekna som eit standardverk som har kome i fleire reviderte utgåver. På trass av at Hilberg hevda at det fanst «hundretusenvis» av dokumentariske prov på ein eksterminasjonspolitikk, gadd han tydelegvis ikkje å ta det med i boka. I meir enn 1000 sider skreiv han om det eg har skrive om tidlegare, som antijødiske tiltak, tvungen emigrasjon og oppretting av konsentrasjonsleirar, før han kom til temaet om eksterminasjonsprosedyren, temaet til boka, som han via 20(!) sider til som utelukkande(!) var fundert muntlege vitnemål etter krigen. Ikkje eitt einaste samtidig dokument i boka støtta tesa om eit statstyrt folkemord – og dette frå mannen som av mange vert rekna som den mest erfarne og kunnskapsrike om kjeldematerialet i dette temaet.

Når det gjeld vitneutsegnene i rettsakene etter krigen legg eg ikkje så stor vekt på desse som du gjer, av fleire årsaker:

1. Kjeldene er meir truverdige dess nærare i tid og rom dei er til hendingane dei skildrar. Hadde det eksistert eit einaste tysk dokument frå krigen som nemnde ein tysk politikk om å drepe alle jødane under tysk kontroll hadde vi truleg vore samde om det meste her. Likevel dukkar det eine tyske dokumentet etter det andre opp som tydeleg legg vekt på konsentrasjonsleirane si økonomiske meining, at slavearbeidarane si helse må prioriterast for å auke produksjonen, og at «den endelege løysinga» på jødespørsmålet må skje etter

krigen.

2. Augevitneforklaringar er ikkje så pålitelege som ein tidlegare trudde. Dei taper seg raskt i tid, vert lett forureina, endrar seg over tid, og kan endrast av spørsmålsstillinga til intervjuaren. Her har vi ironisk nok ein ekspert som vart skulda for valdtekt av eit augevitne, på trass av at han var på direktesend tv då valdtekten hende!

   «*Australian eyewitness expert Donald Thomson appeared on a live TV discussion about the unreliability of eyewitness memory. He was later arrested, placed in a lineup and identified by a victim as the man who had raped her. The police charged Thomson although the rape had occurred at the time he was on TV. They dismissed his alibi that he was in plain view of a TV audience and in the company of the other discussants, including an assistant commissioner of police. The policeman taking his statement sneered, "Yes, I suppose you've got Jesus Christ, and the Queen of England, too." Eventually, the investigators discovered that the rapist had attacked the woman as she was watching TV - the very program on which Thompson had appeared. Authorities eventually cleared Thomson. The woman had confused he rapist's face with the face the she had seen on TV. (Baddeley, 2004).*

http://www.visualexpert.com/Resources/eyewitnessmemory.html

3. Menneska som hevda å ha vore vitne til gassing utgjorde ein ørliten minoritet av dei som hadde vore i konsentrasjonsleirar. Majoriteten hadde truleg på eit eller anna tidspunkt høyrt om rykta frå den polske undergrunnsrørsla i t.d. Auschwitz, og fleire av desse har berre attfortalt rykte dei har høyrt i leiren og presentert dei som eigne opplevingar. Ein må og vere merksam på at rykta vart sende på BBC 1942, og at ein del rett og slett høyrde om det på radioen.
4. Det er urovekkjande stor skilnad mellom dei dokumentariske prova mot tyskarane og deira eigne tilståingar, og fleire tilstod ting vi i dag veit ikkje er sanne.
5. Vi veit at dei allierte nytta metodar som falske dødsdomar, med lovnad om frifinning dersom dei anklaga vitna som dei allierte ville, i tillegg til trugsmål og i nokre døme, tortur.
6. Nürnberg, som «slo fast fakta» og la føringane for andre rettssaker etter krigen, hadde eit suspekt juridisk grunnlag. I følgje artikkel 19 skulle ikkje retten vere bunden av «technical rules of evidence», og trong ikkje finne prov for «facts of common knowledge», noko retten sjølv definerte; til dømes at tyskarane var skuldige i folkemord. Dessutan var det aktoratet som plukka ut alle dokumenta som skulle brukast i saka, og forsvaret hadde ikkje tilgang til anna materiale enn kva aktoratet hadde plukka ut. Vitne for aktoratet vart ikkje krysseksaminerte, t.d. for å finne ut om dei snakka sant, så alle desse vitnemåla vart i realiteten rekna som sanne og uomtvistelege.
7. Vitnemåla var difor ofte internt inkonsistente (inneheldt sjølvmotseiingar) og eksternt inkonsistente (i strid med andre vitnemål). *På grunn av forureining med kvarandre over tid ser vi langt større variasjonar mellom dei tidlegaste vitnemåla, der dei mellom anna skildra avrettingsmetodar som skalleknusingsmaskiner, avrettingar med elektrisitet eller atombomber, til vitna i all hovudsak seinare samla seg om Zyklon B.*

Her har vi eit døme på at dokumenta seier ein ting, medan augevitna etter krigen seier noko heilt anna, så eg stolar meir på dokumenta enn på augevitna ettersom dokumenta både ligg nærare i tid og rom og i større grad stammar frå den politiske leiinga i Det tredje riket, medan vitnemåla i all hovudsak har dårleg kvalitet, ligg fjernare i tid, er i strid med tyske dokument frå krigen, og sprikar meir dess nærare i tid til hendingane dei kjem!

«De ville benektet at det fantes gasskamre, og de hadde ville kunnet vise hvor disse millioner av jøder tok veien. Ingen SS-menn hevdet noen gang noe slikt -- tvert imot.»

Korleis kunne dei «vite» at det ikkje fanst gasskammer i ein kaotisk krig? Dei kunne berre vite kva dei visste, men ikkje kva dei ikkje visste. Dessutan ville eit hardnakka forsvar eller kverulering om eksistensen av gasskammer skade deira eiga sak. Svært mange av desse SS-mennene risikerte dødsstraff, og ved å krangle om eksistensen av gasskammer ville dei vere nesten sikre på å verte hengde. Og for kva? Å forsvare spøkelset Hitler? Dei fleste minimerte i staden deira eiga rolle, og nekta sånn sett heller ikkje på påstandar vi i dag veit neppe er sanne, som t.d. at tyskarane laga såpe av eller krympa hovud på jødar.

Det kom fleire rapportar frå den polske undergrunnsrørsla frå våren 1942, mellom anna med rapportar om massemord i Auschwitz – ikkje med Zyklon B, men med pneumatiske hammerar, elektriske bad og stridsgassar. Deretter vart det stille fram til 1944 då Vrba-Wetzler rapporten kom. Vrba og Wetzler skreiv truleg rapporten for å få våpenstøtte til den polske undergrunnsrørsla frå dei allierte. Werner Maser retta knusande kritikk til desse to i boka *Streitpunkte*, (s. 344ff), der han omtala rapporten som ei «*samling utsegner frå andre fangar, ettersom dei sjølv aldri hadde vore vitne til ei gassing eller sett eit gasskammer. Det dei skreiv om i rapporten hadde dei mellom anna høyrt frå venen deira Filip Müller, og det dei allierte fekk ut av rapporten var skildringar av rykte. I tillegg kan ingen av desse reknast som pålitelege kurérar. Vrba hadde ein tendens til å overdrive og Wetzler drøymde om å vere ein poet. [...] `Vitna` Wetzler og Vrba var ikkje dei einaste som fortalde historiene sine for å oppnå militær styrke til å frigjere kameratane sine. [...] For å oppnå dette var propaganda, løgner og forfalskingar noko som kunne rettferdiggjerast i augene til Vrba.*»

I februar 1945 gjekk Pravda amok i Auschwitz og skreiv om «dødssamlebandet» - bokstaveleg tala eit elektrisk samleband som drap hundrevis av fangar med elektrisitet på ein gong og tippa dei ned i krematoriepipa. Pravda skreiv óg om gasskammer, men plasserte dei ikkje i Birkenau, men i den «austlege delen av leiren».

Det var først i mai 1945 at fleire tidlegare fangar frå Auschwitz vitna for ein polsk kommisjon, med mellom andre Hendryk Tauber og Szlama Dragon. På dette tidspunktet er det sannsynleg at vitnemåla var forureina av kvarandre, ettersom dei framstod som langt meir homogne enn tidlegare, og i tydeleg kontrast til augevitneforklaringane som var grunnlaget for Pravda sin artikkel i februar same år; desse augevitna var no samde om at det var Zyklon B som vart brukt, og plasserte «gasskammeret» på same stad.

Konklusjonen er altså at frå 1942 til 1945/46 var historiene om tyske massemord eit einaste samansurium av skuldingar om at tyskarane drap jødar (i hovudsak i konsentrasjonsleirer) med damp, elektrisitet, syre, skalleknusingsmaskiner, Zyklon B, kokande vatn, dieselavgass, samlebandsskytingar, osb., før ein frå 1945/46 og til ca 1960 hevda at Zyklon B var mordvåpenet, og at nesten alle dei tyske leirane hadde eitt eller fleire gasskammer. Frå om lag 1960 til 1983 vart det hevda at tyskarane drap jødane med gass, men i hovudsak i fem eller seks dødsleirar i Polen. Gasskammera i dei vestlege leirane vart plutseleg forkasta. Frå om lag 1983 til 1996 dukka gasskammera i dei vestlege leirane opp att på nytt, før gassinga i 1996 vart skildra som eit ubetydeleg «epifenomen», der tyskarane drap jødane med primitiv råskap og primitive metodar overalt dei traff på dei. (Daniel Jonah Goldhagen, Hitler's Willing Executioners, Little, Brown, and Company, London, 1996.)

For å oppsummere 64 år med ortodoks «holocaustforsking» på dette temaet: Tyskarane drap jødane på ei rekkje melodramatiske måtar, før dei drap dei med Zyklon B i nesten alle konsentrasjonsleirane, deretter berre i aust, deretter både i aust og i vest igjen, og til slutt var ikkje gassinga så viktig likevel – ein drap trass alt jødar med det ein hadde for handa. Logisk, ikkje sant?

«I tillegg har vi en hel rekke øyenvitner, deriblant Sonderkommandoene som arbeidet i gasskamrene, som jeg refererte til tidligere.»

Du skriv som om det er så mange av dei, men eg har berre kome over romanen til Filip Müller, skriven fleire tiår etter og tydeleg forureina. Müller overlevde mirakuløst frå 1942 til 1945 som sonderkommando i Birkenau på trass av at sonderkommandoane etter den offisielle historia vart drepne etter nokre få månader i teneste. Dessutan har vi plagiatet til sonderkommandoen Henry Bily, som kopierte heile avsnitt frå boka til Myklos Nyiszli – tilfeldigvis óg feil i avsnitta Nyiszli skreiv om sonderkommandoen Bily hevda å ha arbeidd i. Er det fleire enn desse?

«Transportlistene til dødsleirene taler sitt tydelige språk sammen med de restene av dokumentasjon som finnes (etter tyskernes forsøk på å tilintetgjøre sporene etter seg), og sammen med alle vitnemålene fra overgripere såvel som ofre.»

Eg har etterlyst kommentarane dine til dokumentasjonen eg har lagt fram tidlegare om utsetjinga av den endelege løysinga av jødespørsmålet til etter krigen var over, men ikkje fått noko svar. Du hevdar samstundes at du sit med dokumentasjon tydelegvis er viktig i dette spørsmålet. Vel, kom med denne dokumentasjonen dersom du har den!

For det andre er transportlistene langt frå komplette, på lik linje med dødsbøkene i Auschwitz. Ein kan heller ikkje berre leggje saman tala ein har, trekkje frå talet på overlevande, ettersom det óg var stor grad av transport av fangar mellom leirane. Legg ein saman alle listene kjem ein ut for dobbeltteljing slik at mange fangar vert talde to eller fleire gonger. Anne Frank vart til dømes send til Auschwitz, men døydde i Bergen-Belsen i 1945 – av tyfus.

«Det er heller ingen vits i å svare på alle argumentene dine. Som de fleste andre holocaustfornektere bruker du en kombinasjon av kilder og sitater tatt ut av sammenheng, synsing og pirking på enkelte små detaljer for å føre din sak.»

Ein arrogant tone er ei dårleg erstatning for kunnskap. Dersom du hadde sett faktafeil i noko av det eg har skrive hadde du nok sagt frå.

«Bare det at du må ty til semantikk for å bortforklare konsept som *sonderaktion* er bevis nok for at argumentasjonsrekken din er uhyre tynn, som et eksempel.»

Her har vi endeleg noko som liknar eit argument, men det er tydeleg at du ikkje har fått med deg kva eg har skrive. Omgrep som *sonderaktion*, *sonderbehandlung* og liknande er vanlege i tyske dokument frå Auschwitz og er paraplyomgrep som omfatta mange deler av leirlivet, men ikkje ein einaste gong finn ein ei lenkje mellom desse omgrepa og mord i dokumenta. Mellom anna finn vi omgrepet i samband med konstruksjon av hygieniske fasilitetar, konfiskert eigedom, streikar, og i samband med ein slik streik i desember 1942 vart det skrive om ein *sonderaktion* som skulle omfatte *alle* sivilarbeidarane i Auschwitz, som etter din logikk då skulle tilseie at *alle* sivilarbeidarane vart gassa. Dei overlevde naturlegvis denne sonderaktionen, fordi dei 905 arbeidarane kom attende frå juleferie den 3. januar 1943! Termen *sonderaktion* kan difor ikkje ha vore synonymt med gassing. (Sjå her Carlo Mattogno. *Special treatment in Auschwitz*. Theses & Dissertations Press. Chicago. 2004; “Baubericht für Monat Dezember 1942”, skriven av Bischoff 6. januar 1943. RGVA, 502-1-214, s. 2)

«Det jeg lurer på er motivasjonen din bak å fornekte en av de mest veldokumenterte hendelsene i historien såpass intenst.»

Eg har skrive litt over kor «veldokumentert» gassinga er med sine nøyaktig 0 tyske dokument, jamført med eit enormt materiale som fortel om antijødiske tiltak, tvungen emigrasjon og oppretting av konsentrasjonsleirar, og planar om deportasjon etter at krigen var over.

Motivasjonen min er vel om lag den same som din, vil eg tru. Eg skriv dette fordi eg trur det er sanninga. Eg trudde på den ortodokse historia før, sidan det var noko «alle» visste. Eg var skråsikker, arrogant og samstundes ganske kunnskapslaus i likskap med mange andre. No har eg mitt klare perspektiv, men eg tenkjer (i motsetnad til deg?) med jamne mellomrom om eg kan ta feil. Det burde alle gjere, uansett kva for perspektiv dei landar på.

«Hvordan klarte du å finne dokumentasjon for antijødiske tiltak, tvandsflytting, slavearbeid og konsentrasjonsleire *uten* å se dokumentasjonen for masseutryddelsen av jøder (og andre)?»

Fordi både antijødiske tiltak, tvangsflytting og slavearbeid i konsentrasjonsleirane etterlot seg eit tydeleg og omfattande spor av dokument heilt frå den politiske toppleiinga og heilt ned til botnen i det tyske byråkratiet. Dokumentasjon for eit industrielt folkemord på jødane (og andre) finst ikkje og har aldri eksistert. Grunnen til dét er at konsentrasjonsleirane var ei mellombels løysing på jødespørsmålet, medan «den endelege løysinga» i form av *emigrasjon* skulle skje etter krigen. Dette er veldokumentert, men dokumentasjon på planlagd masseutrydding har eg derimot aldri sett.

«Du får gjerne tro at jeg har lite kunnskap om temaet kun fordi jeg ikke er enig med de heller spenstige slutningene dine, og det bryr meg fortsatt ganske lite.»

Hadde du vore kunnskapsrik om temaet og hatt mange gode kjelder å syne til, ville det kanskje vore ei betre prioritering å syne korta dine enn å fyre laus med tvilsame dogmer, og attpå til kalle meg ein løgnar. Korkje dogmer utan substans eller personåtak annullerer kjeldematerialet eg har synt til.

«Jeg fastholder min tidligere teori at du har en eller annen motivasjon bak å ignorere de utrolige mengdene dokumentasjon for Holocaust som faktisk finnes (dokumentasjon både fra tyskerne selv og de allierte).»

Motivasjonen min for å skrive i denne tråden er at eg trur den offisielle historia er usann. Eg trudde óg tidlegare at det fanst store mengder dokumentasjon på at tyskarane dreiv med eit industrielt folkemord, og tilsynelatande ser historia truverdig ut. Og eg trudde tidlegare at alle som meina noko anna anten var nazistar, idiotar eller begge deler.

Ser ein derimot på kva kjelder som ligg bak dei bombastiske påstandane, har ein eit skrekkabinett av (i hovudsak) lite truverdige polske og jødiske kommunistar som spreidde all slags propaganda om overgrep under krigen for å få våpenstøtte frå britane, samt nokre få tyskarar frå utstillingsrettssaker som risikerte dødsstraff. Ingen tyske dokument frå krigen seier ein tøddel om eit industrielt massemord gjennom gassing eller på andre måtar, ingen dagboknotat, brev eller anna. Ikkje ein tøddel. Dersom dette er «utrolige mengder dokumentasjon», er du anten særs kunnskapslaus eller ein bløffmakar. Fakta er at påstandane om eit industrialisert folkemord under krigen i all hovudsak er basert på munnlege vitnemål *etter* krigen som i all hovudsak *motseier* tyske dokument frå krigen.

Eg ser naturlegvis ikkje bort frå at du har vore i eit russisk arkiv og funne mykje ny informasjon som er ukjend for historikarane verda over, men fram til du syner denne nye informasjonen, vil eg atterhalde meg retten til å ta påstandane dine med eit hovudrystande smil.

«Det viser seg gang etter gang at ledende 'forskere' innen holocaustfornektelse har tilknytninger til høyreekstreme om ikke rent ut nynazistiske miljø¸er. *Dette styrker på ingen måte deres troverdighet.»*

Du kan ikkje avvise eit argument som falskt berre fordi folk du ikkje likar har det – eller i dette dømet at dei har ei påstått «tilknytning» til nokon du ikkje likar. Du må faktisk halde deg til å gå til

åtak på argumenta deira, for argumenta deira vert ikkje falske på grunn av åtaket på dei.

Sjølv om mange *nazistar* óg er revisjonistar, vil ikkje det seie at revisjonist=nazist, like lite som Erasmus Montanus sin argumentasjon om at mor Nille=stein.

Og kva for forskarar er det du siktar til her? Revisjonistane utgjer ikkje noko einsarta gruppe. Revisjonismen vart starta av Paul Rassinier, som var kommunist, og ein finn óg resten av det politiske spekteret – sosialistar (Garudy), liberale (til dømes Allen og Smith) og konservative (t.d. Mattogno og Rudolf). Så kan vi naturlegvis diskutere om ein mann som Ernst Zündel, som er nazist, skal takast med her, eller om han skal reknast som ein politisk aktivist.

«Ergo velger jeg å tro på den overveldende majoritet av historikere,»

At majoriteten seier noko er ikkje noko prov i seg sjølv på at dei har rett.

«som med etterprøvbare metoder har dokumentert bortenfor enhver tvil at nazityskland med fullt overlegg planla og utførte et industrielt massemord på 6 millioner jøder og omtrent like mange andre grupper (slavere, sigøynere, homofile, osv).»

Du kan meine akkurat kva du vil, men hald deg i det minste til fakta. Eg har i denne tråden etterlyst eitt dokument, som i talet 1, på at tyskarane planla og utførte eit industrielt massemord. Fram til no er det ikkje ein einaste i denne tråden som har kunne syne til noko slikt – ikkje fordi de ikkje er kompetente nok til å slå opp i bøker, men fordi slik dokumentasjon rett og slett ikkje finst. Hadde tyskarane drive med eit industrielt massemord i ein slik skala ville det ha overlevd dokument som fortalde om det, på lik linje med dokumenta som omhandlar morda på om lag halvparten av dei hospitaliserte mentalt sjuke eller vedrørande lynsjinga av allierte pilotar, som trass alt var små operasjonar jamført med eit påstått massemord på millionar av menneske. Dokumenta som omhandlar jødespørsmålet er derimot eintydige og snakkar om ei løysing på jødespørsmålet *etter* krigen i form av tvungen emigrasjon.

«Og du har kanskje en eller annen form for link til informasjonen om at 95% av all Zyklon B i perioden 1941-45 ble brukt mot insekter?»

Påstanden kjem frå Jean-Claude Pressac så vidt eg veit, i boka Auschwitz: *Technique and Operation of the Gas Chambers*, og kjem av at leveransane av Zyklon B til Auschwitz ikkje var særleg ulik i tal på leveransar av Zyklon B til leirane på tysk jord som det er semje om i begge leirar ikkje var åstad for gassing av menneske. Mitt syn er at dette skuldast at Zyklon B berre vart brukt til desinfisering, medan Pressac ror mot land ved å syne til at berre ein liten del vart nytta til dreping.

«Forøvrig er det meningsløst å skille mellom tyske offisielle dokumenter og "nazi-propaganda", som du kaller det, all den tid Tyskland var en totalitær stat hvor NSDAP hadde full kontroll over hele statsapparatet.»

Eg håper alt før første komma er ein fleip frå di side. Ei slik feiande generalisering er både feilaktig og farleg, ikkje berre fordi propaganda i staden for ekte ordre villa ha fått det tyske byråkratiet til å bryte saman, men samstundes fordi ein underminerer t.d.avrettingane på Austfronten, som i fleire døme faktisk er godt dokumentert.

«Jødene ble faktisk brukt til tvangsarbeid i stor grad. Auschwitz var i såmåte både en arbeidsleir og en utryddelsesleir. Selv om nazistene så på utryddelsen av jødene som en ideologisk nødvendighet, så ville de gjerne utnytte arbeidskraften deres også.»

Kan du syne til eit einaste døme der Hitler sa at jødane måtte drepast? Det som var ideologisk naudsynt var å få jødane ut av Europa – men etter at krigen var vunnen. Å drepe den same arbeidskrafta Tyskarane var heilt avhengige av ville vore heilt idiotisk, i strid med retningslinjene frå Richard Glücks (frå Himmler):

"The senior camp medical doctors will use all the means at their disposal to insure that mortality rates in the several camps decrease substantially. […] The camp medical doctors should supervise the nutrition of the prisoners more closely than before and submit proposals for improvements in conformance with the administrative measures of the camp commanders. These should not only be put on paper, but should be regularly monitored by the camp medical doctors. […] The Reichsführer SS has ordered that mortality absolutely must be reduced."
NO-1523

... ordren frå Oswald Pohl...

Den 26. oktober 1943 skreiv Oswald Pohl dette til alle konsentrasjonsleirkommandantane:

«"In the context of armaments production, the concentration camps […] are of vital significance to the war. […]
In the context of reeducation, it might have been insignificant in previous years whether a prisoner performed productive labor or not. Now, however, prison labor is very significant. It is vitally important that all measures be taken by the commandants, leaders of V-Dienst (Information Services) and physicians to ensure the maintenance of health and the capacity of prisoners to work. Not from mere sentimentality, but because we need them with their sound bodies, because they must contribute to the great victory of the German nation: therefore we must insure the welfare of the prisoners.
I am setting as a goal: A maximum of 10% of all prisoners may be incapable of work on account of illness. Through common endeavor, all responsible persons must achieve this goal. To achieve it, the following is necessary:
1. A proper diet appropriate to the prisoner's task.
2. Proper clothing appropriate to the prisoner's task.
3. Application of all natural measures for health and hygiene.
4. Avoidance of all unnecessary exertions which are not directly required

by the prisoner's task.

5. Performance rewards. […]

I shall personally monitor compliance with the measures reiterated in this

message."

Germar Rudolf. Lectures on the Holocaust. 2001, s. 199; originalen finst i Archiwum Muzeum Stutthof, 1-1b-8, pp. 53ff.

...og dessutan i strid med Hitler sine eigne ordre om ei endeleg løysing på jødespørsmålet etter krigen, som eg óg har synt til tidlegare.

«I Auschwitz ble barn, gamle og mødre med barn uten videre sent til gasskammeret, mens de som ble ansett som arbeidsdyktige fikk lov til å jobbe seg til døde i en eller annen fabrikk eller annet nazistene trengte tvangsarbeidere til.»

Kvar har du alt dette frå? Konkret: Kva er kjeldene dine? Både born, gamle og kvinner levde i leiren. Dette er dokumentert gjennom bilete ved frigjeringa av leiren, og dessutan gjennom dei tyske *Sterbebücher* som teikna ned dødsfalla i leiren, og skriv om både born og gamlingar på over 80 år.

Kvinner i Auschwitz:

http://www6.miami.edu/news/images/auschwitz_2.jpg

Born i Auschwitz:

http://www.wgvu.org/home/Surviving_Auschwitz/Surviving%20Auschwitz%20-%20Children.jpg

Ei neppe heilt arbeidsdyktig gamal dame med stokk i Auschwitz:

http://www.k12.nf.ca/gc/SocialStudies/whist3201/World%20History/AshleyKayla/auschwitz.gif

«For mer lesing om det tredje riket kan jeg anbefale "The rise and fall of the third reich" av William Shirer»

Eg har tilfeldigvis lese boka til William Shirer frå perm til perm. Sjølv om boka er bra skriven er den basert på *aktoratet sitt materiale frå Nürnberg*, der Shirer var tilhøyrar. Ein kan ikkje vere så naiv at ein trur at ein får fram ei balansert framstilling av kva som hende ved å einsidig og ukritisk støtte seg til aktoratet sitt ubalanserte materiale og ignorere alt anna.

«Du forutsetter at nazistene med Hitler og Himmler i spissen var rasjonelle. Det var de ikke. Derfor brukte de en hel masse ressurser som ellers kunne vært brukt ved fronten til å drepe jøder og andre de ikke likte.»

Hitler sine ordre om jødespørsmålet er ikkje til å misforstå, og snakkar om å utsetje «den endelege løysinga» i form av tvungen emigrasjon etter at krigen er over. Sjå her til dømes bordsamtalen i Hitler sitt hovudkvarter den 24. juni 1942.

«Holocaust var rasjonell ut i fra den verdensanskuelse Hitler hadde. Nazistene anså den "internasjonale sionismen" som en større trussel enn de allierte.»

Hitler var tydeleg på at han ville utsette jødespørsmålet til etter krigen var over, for deretter å tvinge dei til å emigrere. Kvar i all verda har du det frå at det «internasjonale sionismen» etter Hitler sin logikk var ein «større trussel enn de allierte»? Det er i alle fall ikkje frå arkivmaterialet, som her seier det stikk motsette av det du skriv – at krigføringa var så viktig at den endelege løysinga på jødespørsmålet i form av tvungen emigrasjon måtte leggjast på is til etter krigen var over.

«For ikke å snakke om dette utsagnet (fra Goebbels dagbøker, 14. februar 1942):

"The Fuehrer once more expressed his determination to clean up the Jews in Europe pitilessly. There must be no squeamish sentimentalism about it. The Jews have deserved the catastrophe that has now overtaken them. Their destruction will go hand in hand with the destruction of our enemies. We must hasten this process with cold ruthlessness" (s. 85-86).»

Det tek litt tid å verte van med stilen til Goebbels. Han hadde ein skrivestil som etter dagen sin standard er full av flosklar, så for å finne meininga med orda hans må vi støtte oss til andre dagboknotat og andre kjelder. Eg har dokumentert at Hitler på dette tidspunktet gav ordre om å utsetje jødespørsmålet til etter at krigen var over, så det må ha vore dette Goebbels sikta til då han synte til ein samtale med Hitler. Goebbels kan difor ikkje ha meint fysisk tilinkjesgjering, men kan t.d. ha meint øydelegginga av jødane som maktfaktor.

Goebbels skreiv dessutan følgjande notat, som eg er overraska over at du eller andre ortodokse her ikkje har teke opp, frå 27. mars 1942:

"Beginning in Lublin, the Jews are now being deported from the General- gouvernement to the east. This is a somewhat barbaric procedure and not one to be further described here. There is not much left of the Jews themselves. In general, one can state that 60 percent will have to be liquidated; only 40 percent will be able to be put to work."

Isolert sett og ved første augekast kan det sjå ut som om Goebbels skreiv om massemord. Det er likevel tydeleg, både frå avsnittet og andre dokument, at den «barbariske» prosedyren refererer til deporteringa av jødane. Ja, Goebbels såg faktisk på tvungen masseevakuering av heile familiar til Russland som «barbarisk». Termen «likvidere» refererer truleg til dei om lag 60 prosent som vart deporterte, og «likviderte» som økonomisk, politisk og sosial maktfaktor. Han nytta termen truleg som Hitler nytta termen «ausrotten» - i overført tyding. (Døme på dette har eg kome med tidlegare i denne tråden.) Dei resterande 40 prosenta skulle nyttast som slavearbeidskraft for den tyske krigsinnsatsen til krigen var over, og deretter deporterast.

Den 7. mars 1942 nytta Goebbels eit langt meir edrueleg språk, som etter mitt syn forklarer avsnittet 20 dagar seinare:

«The Jewish question must be solved within the framework of Greater Europe. There are still over 11 million Jews in Europe. They must first be concentrated in the east. Eventually, after the war, they can be sent to an island, like Madagascar. At any rate, there will be no peace in Europe until the Jews are completely excluded from the European territory."

Her stadfestar óg Goebbels den tyske jødepolitikken; å deportere jødane frå Europa etter krigen, ikkje å drepe så mange som mogleg.

Etter Wannseekonferansen byrja tyske styresmakter å deportere jødane frå Polen mot aust, og at

dette *ikkje* var ei eufemisme for mord vert óg stadfesta av tyske dokument. Styresmaktene som stod for mottaket av jødiske emigrantar frå Polen fekk mellom anna følgjande ordre tidleg i 1942:

«I am asking you to take great care to ensure that the Jews are received and correctly transported at their final destination, wherever you have decided that they should go; they should not, as has occurred in other cases, arrive at their final destination without any supervision at all, and then disperse themselves all over the countryside.»

Józef Kermisz, Dokumenty i materia y do dziejów okupacij niemieckiej w Polsce, vol. II, "Akcje" i "Wysiedlenia," Warsaw-Lodz-Krakau 1946, s. 11; Germar Rudolf. *Lectures on the Holocaust*, Theses & Dissertations Press. Chicago, 2005. s. 340.

"After their arrival in their new settlement areas, the Jews are to be placed under medical supervision for 3 weeks. Every case of suspected typhus infection must be reported to the responsible district physician without fail."

Ibid., s. 15; Ibid., s. 340.

Medisinsk overvaking i tre veker dersom planen var å drepe dei? Neppe.

Og i mars 1942, litt over ein månad etter dagboknotatet til Goebbels som du siterte:

«On March 22, 1942, there was an evacuation of 57 Jewish families, a total of 221 persons, from Bilgoray to Tarnogrod. Every family was provided with a vehicle to transport their furniture and beds. The arrangements and supervision are to be taken over by the police and Special Service Command. The action went ahead according to plan and without incident. The evacuated persons were lodged in Tarnogrod on the same day.»

Ibid., s. 46; Ibid., s. 340.

Vi ser her at den «barbariske» prosedyren og «likvideringa» av jødane var eufemismer for tvungen emigrasjon. Dette var Hitler si vilje, som eg óg har dokumentert tidlegare. Og desse dokumenta syner at det var dét som hende.

Naturlegvis fanst det mange som ikkje var så heldige som jødane nemnde over. Eg har til dømes sjølv teke opp den uheldige lagnaden til togtransporten av jødar frå Berlin som i strid med tyske retningslinjer vart skotne i Riga 30. november 1941. Det finst sikkert fleire døme som dette, men poenget er at slike episodar var unntak og i strid med Hitler si vilje, og *ikkje regelen* og *ikkje i tråd* med Hitler si vilje.

1.

«Auschwitz bestod av 3 leire, hvorav kun én, Auschwitz II (Birkenau), var en utryddelsesleir.»

Eg veit naturlegvis godt at ein hadde Auschwitz I (Stammlager), Auschwitz II (Birkenau) og frå hausten 1942 Auschwitz III (Monowitz), men no diskuterer vi først og fremst Auschwitz som «dødsleir», og då ligg det implisitt at det er Auschwitz II vi snakkar om.

http://remember.org/auschwitz/images/aerial-photo-1944-m.jpg

Auschwitz I var i byrjinga ein konsentrasjonsleir for polske krigsfangar. Etter invasjonen av

Russland tenkte tyskarane at dei kunne dekkje opp for mangelen på arbeidskraft ved å nytte russiske krigsfangar som slavearbeidskraft, og dei grunnla difor den store Auschwitz II (Birkenau). Dei tyske plandokumenta omtala Auschwitz II som ein krigsfangeleir (K.G.L.), og aldri som ein «utryddelsesleir». Slavearbeidskraft derfrå vart nytta i den kjemiske storindustrien som låg like i nærleiken. Auschwitz III kom i drift i oktober 1942 og vart tilknytta den kjemiske storindustrien på staden.

http://www.ynet.co.il/PicServer2/01082004/551214/Auschwitz-Monowitz_wa.jpg

Frå 1942 tente Auschwitz som deportasjonssenter for jødar frå Vest- og Sentraleuropa. Leiren (heretter i tydinga leirkomplekset) låg ved eit jarnbaneknutepunkt. Nokre fangar vart registrerte i leiren, medan andre fangar vart send vidare til andre leirar. Somme transportar passerte jamvel Birkenau utan å stoppe. I følgje ortodoks historieskriving vart alle som ikkje vart registrert i leiren drepne, som om Auschwitz var ein endestasjon.

Men det mest absurde i den ortodokse historia kjem her: Polske bønder arbeidde på markene rett ved sida av Auschwitz II, mange av fangane arbeidde i storindustrien og fabrikkar i nærleiken, både i militære og i sivile slike. Desse fangane hadde regelmessig kontakt med både andre fangar og tyske og utanlandske sivile. Dessutan var mange sivile firma og deira sivile arbeidskraft involvert i konstruksjonsarbeid i leirkomplekset, og i tillegg vart fangar stadig vekk sett fri, og fangar transportert frå Auschwitz I og II til andre leirar. Ein må vere rimeleg naiv for å tru at eit topphemmeleg og industrielt folkemord kan ha funne stad under slike gjennomsiktige omstende. Og vi kjem heller ikkje unna naiviteten i den ortodokse historia som seier at tyskarane drap dei same slavearbeidarane dei var avhengige av i ei tid med stor mangel på arbeidskraft, noko som vert motsagt av både sunn fornuft og tyske dokument som snakka om at dødsratene måtte ned.

«...og jeg vil nok en gang oppfordre alle til å finne fram en tysk ordbok, og sjekke betyningen av 'Ausrottung'. Det betyr 'utryddelse' (vernichtung), og ingenting annet. Dette er en nyttig lakmustest på Norrønamanns troverdighet.»

Det hjelp ikkje mykje å finne ei tysk ordbok frå 2009 for å finne tydinga av eit tysk ord *på 1940-talet*. På tysk i 2009 har ordet berre ei tyding, og det er å drepe. På 1940-talet hadde ordet to tydingar; det kunne ha meininga drepe, men det kunne dessutan ha meininga «rykke opp med rot», for etymologisk sett er det den meininga ordet har. I denne konkrete konteksten er det klart at Himmler meina tvungen emigrering, ettersom han til dømes synte til partiprogrammet som naturlegvis ikkje seier eit ord om massemord.

«Jeg kan ikke tenke meg at man var særlig opptatt av hygiene annet enn for vaktene i de rene dødsleirene. I de leirkompleksene som også innehold leire for krigsfanger, slavearbeidere e.l. (f.eks. Auschwitz, Treblinka) var man nok noe mer opptatt av dette.»

Både Auschwitz og Treblinka går for å vere dødsleirar. No veit eg ikkje så mykje om Treblinka, for leiren vart øydelagd og alt arkivmaterialet er borte, men tyskarane brukte store summar på hygienetiltak i Auschwitz, og eit av fleire slike tiltak er bakgrunnen for denne tråden – nemleg avlusingskammera som det er bilete av på side 1 i denne tråden for å ta knekken på tyfusberande lus.

«Bare for å ta det andre uttrykket fornektere ofte trikser med betydningen av, nemlig 'vernichten': dette betyr å tillintetgjøre, å ødelegge.»

Så då Hitler sa at dei tyske intellektuelle måtte verte *vernichtet*, (som eg synte tidlegare i denne tråden) hadde han konkrete planar om å skyte (eller drepe på annan måte) alle dei tyske intellektuelle? Eller er det mogleg at han ville «øydeleggje» dei, som du sjølv skriv, i overført tyding og som politisk maktfaktor?

«Forøvrig er den *direkte* ordlyden i Himmlers tale *"Wir haben das moralische Recht, wir hatten die Pflicht unserem Volk gegenüber das zu tun, dieses Volk, das uns umbringen wollte, umzubringen".»*

Feil. Himmler sa*: «Wir **hatten** das moralische Recht, wir hatten die Pflicht unserem Volk gegenüber das zu tun, dieses Volk, das uns umbringen wollte, umzubringen.»*
http://www.youtube.com/watch?v=7_XS3Xra0Xs

Som eg skreiv tidlegare var det jødeevakueringa Himmler snakka om, og han synte her til partiprogrammet som seier implisitt at jødane skal utvisast. Det seier naturlegvis ikkje noko om mord. Det var difor ikkje slik at evakuering var ei eufemisme for dreping, men dreping som var ei eufemisme for evakuering. Himmler nytta ordet i overført tyding, nett som Hitler om det tyske intellektuelle, for ikkje eingong Himmler kan ha meint at jødane bokstaveleg tala hadde planar om å drepe 80 millionar tyskarar!

Dersom du tolkar denne utsegna i retning av mord skal då jobben med å drepe jødane ha vore *avslutta* i byrjinga av oktober 1943, i ei tid då det framleis budde millionar av jødar i Europa, og dei ungarske jødane enno ikkje hadde vorte deportert.

Og som eg skreiv tidlegare: «For det andre var talane på den tida, som eg har skrive tidlegare, fulle av flosklar og overdrivingar, og eit tøft og spissformulert språk var ikkje uvanleg. I tillegg vil eg gjere merksam på ein av Hitler sine bordsamtalar kvelden 25. oktober 1941, der tilfeldigvis både Himmler og Heydrich var gjestar:

«From the rostrum of the Reichstag I prophesied to Jewry
that, in the event of war's proving inevitable, the Jew would
disappear from Europe. That race of criminals has on its
conscience the two million dead of the first World War, and now
already hundreds of thousands more. Let nobody tell me that
all the same we can't park them in the marshy parts of Russia!
Who's worrying about our troops? **It's not a bad idea, by the**
way, that public rumour attributes to us a plan to exterminate
the Jews. Terror is a salutary thing.»

Eg slo opp i ei elektronisk utgåve som er ganske lett tilgjengeleg på nettet, så du kan sjekke sjølv: Hitler`s Table Talk 1941-1944. Enigma Books. New York. 2000, s. 87

Det er uklart korleis ein skal tolke ordet «ausrotten» i den tyske originalteksten her, men Hitler snakka trass alt om rykta om jødeutrydding og ikkje den offisielle jødepolitikken, som var å «parkere jødane i Russland sine sumpar» - ikkje drepe dei i gasskammer. Likevel ser vi at Hitler, og truleg óg Himmler omfamna tanken om å la folk leve i uvissa fordi han ville skape frykt. Så dersom Himmler spissformulerte seg og lot det vere uklart om jødane – i alle fall i aust – skulle drepast på

kollektiv basis, veit vi at han hadde Hitler si støtte til å seie det, i alle fall indirekte. Er det ikkje óg påfallande at Himmler plapra om absolutt hemmeleghald samstundes som han sytte for både referat og lydopptak? Dette gir berre meining dersom han ville at innhaldet i talen på ein eller annan måte skulle verte kjend, eller i det minste bevare dei for ettertida.»

Det finst heller ikkje noko breiare dokumentarisk materiale frå den tyske toppleiinga som understøttar tesa om eit pågåande (eller for den saks skuld avslutta) industrielt massemord: I tillegg til at Himmler og Hitler forkasta konseptet om massemord som «bolsjevikisk» og «ugermansk» så seint som i 1940, veit vi at Hitler gav fleire klare ordre om at jødespørsmålet skulle løysast etter krigen i form av deportasjon. Himmler sin propagandatale annullerer ikkje på nokon måte eit betre kvalitativt materiale.

«Du har klippet og limt et antall utvalgte sitater og utdrag fra dokumenter gjengitt i benekterlitteratur forfattet av sjarlataner som Carlo Mattogno og Germar Rudolf [...]»

Det er ei logisk feilslutning å tru at *primærdokumenta* kan sjåast bort frå eller ikkje er gangbare fordi du er kritisk til personane som har sitert dei eller fordi du hevdar at dei er ukvalifiserte.

«Du har ikke "dokumentert" noe annet enn din egen grunnleggende uredelighet.»

Det kan sjå ut som om du har problem med å lese ein enkel tekst. Her er ei engelsk omsetjing av Schlegelbergerdokumentet. Dette er tilfeldigvis heilt samsvarande med Hitler sine eigne utsegner i sitt eige hovudkvarter, som eg óg har dokumentert tidlegare, samt eit notat i Goebbels si dagbok, der han refererte til ein samtale med Hitler om jødespørsmålet, som eg óg har dokumentert tidlegare:

"Mr Reich Minister Lammers informed me that the Führer had repeatedly declared to him that he wants to hear that the Solution of the Jewish Problem has been postponed until after the war is over. That being so, the current discussions are of purely theoretical value, in Mr Reich Minister Lammers' opinion. He will moreover take pains to ensure that, whatever else happens, no fundamental decisions are taken without his knowledge in consequence of a surprise briefing by any third party."

http://www.fpp.co.uk/Himmler/Schlegelberger/Schlegelberger42.JPG

Dokumentet er mest sannsynleg frå mars eller april 1942, og overlet ikkje nokon tvil om at Hitler gav klare ordre om å utsetje løysinga på jødespørsmålet til etter krigen. Hitler såg på massemord som «ugermansk» og «bolsjevikisk», og snakka om at han kom til å saumfare kvar einaste by for å kaste ut jødane frå Europa etter krigen. Vi kan godt kalle dette etnisk rensing om du vil, men eit statsstyrt massemord var det ikkje.

«For den som virkelig er ute etter å se hva som er dokumentert og hva som ikke er dokumentert angående Hitler, "jødespørsmålet" og mordet på millioner europeiske jøder og andre folkegrupper, så må man faktisk gå til faglitteraturen.»

Faglitteraturen er fin for å skaffe seg ein viss oversikt over kjeldematerialet, men lev ikkje i villfaringa og tru at eg ikkje har lese faglitteratur om temaet. Eg har truleg lese langt fleire sider ortodoks historieskriving om dette temaet enn revisjonistisk. Tilsynelatande og på overflata ser den ortodokse historia truverdig ut, men ser ein nærare på kjeldene som er nytta er dei ikkje sjeldan basert på etterkrigsvitnemål, eller i verste fall ingen kjelder i det heile, og som deretter vert rekna som «sanning». Så talet på hyllemeter er ikkje noko prov i seg sjølv på at påstandane er rette. Ei bok er ikkje sterkare enn kjeldene den er bygd på, same kor flink ein er til å skrive eller kva tittel

ein har. På same måte som ein ikkje kan lage eit godt måltid av roten mat, kan ein heller ikkje skrive god og påliteleg historie med dårlege kjelder. Gode kjelder ligg nært i tid og stad og toler indre og ytre kjeldekritikk. Kjeldene eg har synt til i denne tråden har jamt over vore samtidige skriftlege kjelder, og dine har i all hovudsak vore andre og tredjerangs ettersom du nesten berre har kvilt på augevitne etter krigen, eller i verste fall «augevitne» som berre attfortel kva dei har «høyrt» frå andre.

«Peter Longerichs fabelaktige The Unwritten Order viser hva "jødespørsmålet" betød i nazistenes planlegging på forskjellige tidspunkt, fra våren 1941 og utover. Han viser dynamikken i utviklingen og hvordan en politikk som i begynnelsen var rettet mot utdrivelse og deportasjon, endte i systematisk massemord på enorm skala.»

Eg trur alle i denne tråden har fått med seg den demente teorien til Peter Longerich om telepatiske evner i det tyske byråkratiet, som forresten heller ikkje fungerte særleg bra ettersom førarviljen var å utsetje jødespørsmålet til etter at krigen var over. Er det forresten fjerde gongen du reklamerer for boka til Longerich no?

For det andre er dette ein debatt, og i ein debatt er det vanleg at ein debatterer og dokumenterer påstandane, og ikkje freistar å debattere via proxy eller framstår som ein seljar frå ein bokklubb. Kva slags nye dokument er det Longerich har funne som gjer det klart at tyskarane dreiv med eit statsstyrt massemord på millionar av menneske? Er svaret noko anna enn null?

«Christopher Brownings bok om utviklingen av "Den endelige løsningen" er likeledes ytterst lesverdig, og svært nøye dokumentert.»

Eg tviler ikkje på at Browning si bok dokumenterer den tyske politikken med antijødisk lovgiving, deportasjon og bruk av jødar som slavearbeidskraft på ein glimrande måte, for dette er godt dokumentert. Likevel er eg rimeleg trygg på at Browning ikkje nemner augevitneskildringar om t.d. elektrisitetsavrettingar i Belzek med eit einaste ord, for å få vitnemåla om gass (med bensin- eller dieselmotorar eller flasker med karbonmonoksid) til å sjå meir konsistente ut enn dei er. Men eg spør som for Longerich: Kva slags nye dokument er det Browning har funne som gjer det klart at tyskarane dreiv med eit statsstyrt massemord på millionar av menneske? Er svaret noko anna enn null?

Kan det ikkje dokumenterast kviler ein berre på sprikande og meir eller (oftast) mindre truverdige augevitneskildringar, som vert rekna som dei minst pålitelege kjeldene i historiefaget og klart underlegne samtidige skriftlege kjelder, som vert rekna som dei sterkaste. Dei samtidige skriftlege kjeldene frå den politiske toppleiinga og det tyske byråkratiet fortel ei heilt anna, meir nøktern og mindre fargerik historie.

«We Wept Without Tears er en ekstremt sterk bok som bringer vitnemål fra en rekke tidligere "Sonderkommando"-medlemmer, altså mennesker som av tyskerne ble satt til å gjøre "grovarbeidet" i gasskamrene i Auschwitz. Flere av dem forteller her om opplevelsene sine for første gang.»

For det første er det litt av eit mirakel at denne gjengen overlevde krigen, for i følgje den ortodokse historia vart medlemmane av Sonderkommandoen drepne for fote av tyskarane med jamne mellomrom for å skjule alle spor etter eit topphemmeleg massemord i ein leir utanforståande stadig kom til, arbeiderar gjekk frå og vart sette fri frå. I tillegg var det ei betydeleg grad av transport av fangar mellom ulike leirar. På slutten av krigen øydela altså tyskarane systematisk alle *dokumentariske* spor, men lot desse *augevitna,* sjølvaste *sonderkommendoane*, spasere rett ut i fridom. Du synest ikkje at dette er litt snodig?

Er vitneutsegnene deira skrivne ned kort tid etter at krigen var slutt, seinast nokre månader etter at leiren vart frigjord, er dei langt meir interessante enn om dei er skrivne ned mange år etter på grunn av risikoen for forureining. Munnlege vitnemål så mange år etter er omtrent verdilause, og særleg dersom den inneheld «vitnemål» frå folk som «sonderkommandoen» i Birkenau, Filip Müller, som stod i samband med Wetzler og Vrba, og fabrikkerte propaganda for å få våpenstøtte. Men boka er sikkert eit fantastisk rørande dokument dersom ein berre er naiv nok.

«Den polske historikeren Franciszek Pipers forskning om hvor mange som døde i Auschwitz er tilgjengelig bl. a. her . Han dokumenterer at av ca 1.3 millioner mennesker transportert til leiren, slapp bare ca 200.000 ut i live.»

Dersom tala var så sikre og det fanst så mykje god dokumentasjon ville neppe tala på offer hjå dei ortodokse variere mellom 3.000.000 hjå David Susskind (1986) og 630.000-710.000 hjå Jean-Claude Pressac (1994). Sanninga er at Auschwitz frå 1942 var eit deportasjonssenter for jødar frå Vest- og Sentraleuropa. Leiren låg ved eit jarnbaneknutepunkt. Nokre fangar vart registrerte i leiren, medan andre fangar vart send vidare til andre leirar. Somme transportar passerte jamvel Birkenau utan å stoppe. I følgje ortodoks historieskriving vart alle som ikkje vart registrert i leiren drepne, medan mi vurdering er at dei som ikkje vart registrert skulle vidare til andre leirar.

«Det finnes selvfølgelig utallige hyllemeter med litteratur om emnet. Jeg har bare nevnt noen få bøker jeg mener kan være nyttige å lese.»

Kvantitet av anekdotiske vitneutsegner, spekulasjonar og snodige teoriar gir ikkje kvalitet. Det gjer ikkje mangelen på handfaste prov eller dokument mindre prekær.

«Om ikke annet kommer man til å forstå at du lyver når du sier at du har "dokumentert" at Holocaust ikke fant sted.»

For det første er det svært ufint å kalle andre løgnerar, og i historikerkrinsar er dette ein uskriven regel som berre vert broten av ein ørliten minoritet, som etter mitt syn heller ikkje har folkeskikk eller skamvit.

For det andre er det ikkje eg som har dokumentasjonsplikta i denne saka. Det er du som har skulda tyskarane for eit av dei mest vanvittige brotsverka i nyare historie, og då skal óg dokumentasjonsplikta di vere tilsvarande streng. Fram til no har du nesten utelukkande kvilt på augevitneskildringar som med tanke på omstenda i leirkomplekset, som eg skildra i sist innlegg, er suspekte. Dokument som støttar tesa di om massemord er heilt fråverande dersom ein vurderer kjeldematerialet under eitt.

«Dersom du hadde tatt deg bryet med å sjekke ville du sett at oversettelsen av «ausrotten» var den samme i 1906»

...og eg ser framleis den opphavlege etymologiske meininga, nemleg å rykkje opp med rot. Som eg har synt tidlegare er det vel ingen tvil om at Hitler ikkje hadde planar om å drepe alle dei tyske intellektuelle. Det er vel heller ingen tvil om at programmet (til NSDAP) Himmler synte til ikkje inneheld eit einaste ord om dreping av jødar. Og det er vel heller ingen tvil om at Emil Hacha ikkje hadde planar om å drepe alle som stod for ein prosovjetisk politikk i protektoratet. Med andre ord er det ingen tvil om at ordet vart nytta i andre og mindre dramatiske samanhengar enn om massemord.

***«*Ditt *premiss* er at det ikke foregikk noen systematisk tilintetgjørelse. Gitt dette premisset, må du nødvendigvis søke andre betydninger av "ausrotten" ("gjøre slutt på som økonomisk**

maktfaktor" el. l.), så enhver demonstrasjon av hva verbet faktisk betyr når brukt om mennesker vil for ham være av liten betydning.»

Sjå svar over. Poenget er at verbet ikkje alltid hadde tydinga mord i bokstaveleg forstand.

Den som har lese tyske tekstar frå den tida vil vite at tekstane ofte inneheld ein heilt anna og tøffare språk enn ein har i dag, gjerne med kjensleladde spissformuleringar. Det tek tid å verte van med ein slik språkbruk, men etter kvart tek ein det for dét det er. Ein langt meir nøktern og mindre oppblåst språkbruk finn ein i det tyske byråkratiet, medan det meste som var meint for eit publikum ofte inneheld spissformuleringane eg skreiv om over. Spissformuleringar med trugsmål mot jødar finn ein langt attende hjå den store tyske konservative høgresida i Keisarriket, med andre ord lenge før Hitler vart antisemitt, så dette var eit gammalt fenomen og slett ingen sikker markør for massemord.

«Dette grunnpremisset er igjen basert på et helt nettverk av u- og halvsannheter, som for eksempel at de tyske gjerningsmenn under rettsprosessene mot bedre vitende ble tvunget/torturert/truet til å si at de utryddet folk i gasskamre.»

Ein har her eit stort avvik mellom dokumentasjon og bevismateriale mot dei anklaga og deira eigne tilståingar. Ein kriminell i ei rettssak vil freiste å unngå straff så godt han kan, han vil minimere si eiga rolle og vil ikkje tilstå meir enn han må ut frå dei tekniske prova mot han. Når vi samstundes veit at det ikkje finst eit einaste tysk dokument i ei eller anna form som nemner noko som helst om gassing av menneske i Auschwitz eller andre stader, er det etter mi meining særs suspekt at dei anklaga ikkje berre tilstod langt meir enn dei måtte ut frå prova mot dei, men at det óg i mange døme kom med overslag på drepne vi i dag veit er altfor høge. Ein hadde etter mi vurdering det same i dei stalinistiske utstillingsrettssakene, utan at eg av den grunn ville ha brukt aktoratet sitt materiale eller tilståingane til å skrive historie, rett og slett fordi begge deler er for upåliteleg.

***«*For å rekapitulere litt ang. Rudolf Höss, Auschwitz-kommandant: han skrev i sine memoarer mens han satt i polsk fangenskap:**

"During previous interrogations I have put the number of Jews, who arrived in Auschwitz for extermination, at two and a half millions.[...]»

Så dette er altså kronvitnet ditt. Ein mann i polsk fangenskap som siterte tredjehands informasjon medan han venta på dødsstraff, tilfeldigvis var særleg lei seg for kva han hadde gjort mot *polakkane,* sjonglerte med millionane mellom faktafeila og kjem her med eit tal på deporterte til leiren som ligg 1,2 millionar *over* talet til Franciszek Piper.

Her er forresten ein fin artikkel om Höss sin famøse tur til Treblinka, der han mellom anna henta inspirasjon til massemord i 1942 *før* han starta massemord i Auschwitz i 1941!

http://www.codoh.com/newrevoices/nrtkhoess.html

«Han gir deretter sin egen kalkulasjon, som ender på 1.1 millioner drepte -- et tall som stemmer overens med det senere forskning har kommet frem til, jf. Franciszek Piper.»

Som eg skreiv varierer tala frå 630.000-710.000 og 3.000.000, og 1,1 millionar var vel berre eitt av tre tal Höss kom med, om eg hugsar rett. Kva kjelder er det forresten Piper har støtta seg til for å kome fram til 1,1 millionar drepne? Har han gjort som Hilberg, som skreiv ned talet utan ei einaste anna kjelde enn Danuta Czech si *Kalandarium*, som berre omhandla transportane til Auschwitz, utan å ta omsyn til alle som vart send vidare til andre leirar?

«Du og andre Holocaustfornektere påstår at det relative fraværet av dokumentarisk

bevismateriale for massemordet i Auschwitz tyder på at massemordet i Auschwitz *ikke skjedde*.»

Det finst faktisk ein god del materiale som er bevart frå Auschwitz, mellom anna delar av dei tyske *Sterbebücher* og heile arkivet til *Zentralbauleitung*. Sistnemnde arkiv fann ein komplett i Russland og syner at ingen bygningar i leirkomplekset vart bygde med føremålet massemord, og at tyskarane brukte store summar på hygienetiltak for å halde leirbefolkninga frisk. Vi har óg bygningane slik dei står i dag, som rett nok er dels rekonstruert, men der ein kan gjere seg opp ei meining om eit massemord i ein slik skala ville vore mogleg, i ein leir som langt frå var så isolert frå omverda at ein kunne rekne med å halde eit massemord hemmeleg. Men i bunn og grunn er det ikkje eg som har byrda med å kome med prov på korkje det eine eller det andre, men eg konstaterer framleis at påstandane dine om massemord i Auschwitz er heilt udokumenterte.

«Det er selvsagt en absurd påstand, spesielt gitt det faktum, som Höss her vitner om i den siste setningen i utdraget gitt over, at slikt bevismateriale systematisk ble ødelagt.»

Dette vitnemålet vert ikkje understøtta av ei einaste kjelde, så Höss står heilt åleine om å hevde at han fekk ei slik ordre frå Reichsführer SS. Naturlegvis er det ingen som har funne eit slikt dokument.

«Revisjonistene er ukvalifiserte.»

Nok ein gong: Du kan ikkje avfeie kjeldematerialet som falskt berre fordi du hevdar at personane som siterer dei ikkje er kvalifiserte. Så lenge det ikkje finst avvik mellom dokumenta slik dei står i arkiva og slik dei vert formidla vidare spelar det ikkje noka rolle i det heile om vedkomande som gjer det har doktorgrad eller ikkje. Det er om lag som å hevde at ein pluss ein ikkje er to dersom personen som hevdar det ikkje er matematikar.

«Deres omgang med det (nøye utvalgte) dokumentariske materialet for å bevise sine hypoteser er helt uredelig.»

Kven siktar du til her konkret, konkret på kva måte har dei vore uredelege, og konkret kva feil har dei gjort? For det andre er det mogleg at du leitar etter dokument for å prove dine eigne teser som sanne, men for meg (og dei andre som kan grunnleggjande metode) er det motsett; eg leitar etter materiale som kan avsanne mine eigne teser, men har fram til nok ikkje funne noko som overtyder meg om at det til dømes vart drepne menneske i gasskammer i Auschwitz. Lat meg vere heilt klar på dette; det finst ingen som har fullstendig oversikt over alt kjeldematerialet på dette området; men dersom du innbiller deg at dokument som ikkje omhandlar massemord utgjer eit ørlite mindretal, og som deretter vert handplukka av historikarar med ein eller anna vond agenda for å skjule eit overveldande stort arkivmateriale som seier det motsette, bør du snarast lese litt meir enn du skriv. Påstanden om handplukking av dokumentmateriale er komisk med tanke på at dei ortodokse såpass tungt kviler seg til materialet som vart handplukka av påtalemakta i Nürnberg for å prove at tyskarane dreiv med eit industrialisert folkemord. For Auschwitz sitt vedkomande har eg enno ikkje sett eit einaste truverdig dokument som talar for at det var eit massemord på gang i leiren. Det finst ein god del bevart materiale, som eg har skrive tidlegare, og det meste handlar om keisame ting konstruksjon, hygienetiltak og andre daglegdagse gjeremål, og ikkje t.d. om langt meir saftige etterkrigshistorier om ville sexorgiar i leiren som ein kan lese om i boka *Legions of Doom* av Rupert Butler.

«Dermed er din gjengivelse av det samme like uredelig.»

Her haltar du på logikk. Det du ser på som uredeleg er eit spørsmål om perspektiv, og ikkje eit

symptom på fordreiing eller løgn; eg legg sterkare vekt på samtidige kjelder enn du gjer, du legg sterkare vekt på munnlege vitnemål etter krigen. På sett og vis har eg ikkje noko problem med at du har tatt eit slik val. Eg meiner at du gjer den same feilen som eg gjorde for mange år sidan, men eg vil ikkje kalle deg uredeleg eller ein løgnar ut frå perspektivet ditt åleine. Ei slik utsegn vil eg berre nytte dersom du kjem med halvsanningar eller medvite formidlar feil. Manglande toleranse for eller evne til innsikt i andre sine perspektiv ser eg på som eit ungdomsfenomen som dei fleste etter kvart veks av seg.

«Her etterplaprer du David Irving som på sedvanlig løgnaktig vis har hevdet at "ingen historikere nevner dette dokumentet" og at memorandumet beviser at massemordet på jødene ikke fant sted, eller at Hitler ikke visste om det.»

Nok ein gong «guilt-by-association» og mor-nille-er-ein-stein-resonnering etter følgjande «logikk»: Eg siterer det same dokumentet som ein annan historiker som i dine auge er ein løgnhals, og dermed er eg óg ein løgnhals. Ser du ikkje det metodisk feilaktige i ein slik argumentasjon? Eg har elles aldri skrive noko om andre historikarar sin bruk av Schlegelbergerdokumentet, og Irving sin påstand får stå for Irving si rekning. Du kan vel neppe halde meg ansvarleg for kva Irving har skrive.

«Richard Evans (http://www.phdn.org/negation/irving/EvansReport.pdf , s. 217-228) ga i den forbindelse en ytterst grundig gjennomgang av dette dokumentet og dets kontekst, og konkluderte med at Irvings fortolkning av det er "absurd".»

Evans kom med ein grundig gjennomgang av dokumentet og konteksten, men etter mitt syn tek han feil og landar ustøtt i bestillingsverket sitt frå Deborah Lipstadt. Schlegelbergerdokumentet lyt ein etter mitt syn sjå i samanheng med Luther sitt memorandum frå 19. august 1942 som Evans av ein eller annan grunn ikkje nemner med eit einaste ord i alle dei sirlege små detaljane. Memorandumet inneheld ei oppsummering av Tyskland sin jødepolitikk, og er heilt i tråd med Schlegelbergerdokumentet i at den endelege løysinga på *jødespørsmålet*, ikkje berre løysinga på *mischlingespørsmålet*, som Evans hevdar, skulle utsetjast til etter at krigen var over. I Luther sitt memorandum kjem det heilt klart fram at tyskarane på dette tidspunktet ikkje drev med dreping av jødar, men med ghettoisering og utnytting av jødisk slavearbeidskraft, før dei overlevande jødane skulle utvisast frå Europa etter at krigen var over:

«On the occasion of a reception by the Reich Foreign Minister on 26 November 1941 the Bulgarian Foreign Minister Popoff touched on the problem of according like treatment to the Jews of European nationalities and pointed out the difficulties that the Bulgarians had in the application of their Jewish laws to Jews of foreign nationality.

The Reich Foreign Minister answered that he thought this question brought by Mr. Popoff not uninteresting. Even now he could say one thing to him, that at the end of the war all Jews would have to leave Europe. This was the unalterable decision of the Fuehrer and also the only way to master this problem, as only a global and comprehensive solution could be applied and individual measures would not help very much."

Med andre ord var Hitler sine ordre som nemnde i Schlegelbergerdokumentet tydelege, dei dreidde seg om situasjonen til jødane på kollektivt grunnlag, og han snakka om ei endeleg løysing på jødespørsmålet i form av tvungen emigrasjon etter at krigen var over; dette er heilt i samsvar med Luther sitt memorandum. Med andre ord var det etter dette ingen planar om å drepe alle jødar på kollektivt grunnlag under krigen.

http://www.trumanlibrary.org/whistlestop/study_collections/nuremberg/documents/index.php?documentdate=1945-00-00&documentid=C193-5-13&studycollectionid=&pagenumber=1

Det finst óg fleire dokument som understøttar dette, mellom anna frå Hitler sjølv den 24. juni 1942,

der han sa at han ville sende jødane ut frå Europa etter at krigen var over. I september 1942 får vi på nytt stadfesta dette gjennom dei såkalla "Richtlinien für die Führung der Wirtschaft in den besetzten Ostgebieten", som seier at løysinga på jødespørsmålet vil skje etter krigen. Og det ei lang rekkje dokument som seier noko om bruk av jødisk slavearbeidskraft i rustningsindustrien, men altså ikkje eit einaste dokument som seier noko om eit tysk industrielt massemord.

***«*Forskningslitteraturen baserer seg på alt tilgjengelig kildemateriale, både samtidige dokumenter, nedtegnelser og øyenvitneskildringer, og ettertidige vitnemål fra ofre såvel som overgripere.»**

No er det som eg har skrive over ingen som har fullstendig oversikt over det samla kjeldematerialet, men etter mi meining er det ein påfallande diskrepans mellom kva kjeldene faktisk seier og kva det ofte vert konkludert med og teke som sanning.

«En betrakting og analyse av det samlede materialet viser tydelig hva som foregikk med nazistene og de europeiske jødene under krigen.»

Kven er det eigentleg som har gjort ei slik analyse av «det samlede materialet»? Den dagen nokon greier det skal eg med glede lese boka.

«Her lyver du igjen. Hvem som mangler "skamvit" her, får bli opp til leserne å vurdere:

Vitnemål fra en SS-mann: Pery Broad, 1945:

[...] At present, after the evacuation of Auschwitz and* the burning of all papers and records*, the fate of millions of people is completely obscure.

Vitnemål fra en Sonderkommando-mann: Henryk Tauber, 1945:

From time to time, the SS would bring* whole truckloads of papers, documents and files that had to be burned *under their control. During the incineration of these papers, I noticed* great stacks of records of dead people and death notices*.»

Eg skal bryte ned dette i to delar, så kanskje du skjønar det:

Punkt ein går på påstanden om at Himmler gav ei ordre om å øydeleggje alle dokument etter kvar «operasjon». Ei slik ordre frå Reichsführer SS har aldri blitt funnen. Vitnemålet til Pery Broad, som både er fullt av feil og som Broad sjølv måtte medgje i Frankfurt var tufta på rykte han hadde høyrt i leiren (Bern Naumann, Auschwitz, Athenaum-Verlag, Frankfurt 1965, s. 200.), ser ut til å snakke om brenning av dokument *etter evakueringa*. Det er ikkje snakk om brenning av dokument medan leiren var aktiv.

Vitnemålet til Hendryk Tauber, som ein annan stad påstod at han sende røyksignal til allierte fly frå krematoriepipene, er heller ikkje prov på at det fanst ei slik ordre frå Himmler. Og samstundes kan eg ikkje dy meg til å sjå på brenning av «lastebillass» med dokument «frå tid til anna» med inkriminerande dokument som ei overdriving. Greitt nok at tyskarane var glade i å produsere dokument, men det får nesten vere grenser.

Punkt to går på påstanden om at *alt* materialet vart øydelagd. Dette er rett og slett feil. Dei tyske Sterbebücher frå Auschwitz finst i russiske arkiv, til og med 1943. Heile 1944 og januar 1945 manglar, men finst kanskje forlagde i russiske arkiv. Dødsbøkene kan med andre ord vere heilt komplette, så eg håper at óg dei resterande bøkene dukkar opp.

For det andre er det slik at brenning av arkivmateriale i seg sjølv ikkje er nokon markør for folkemord. Det er normalt å brenne dokument ein ikkje vil skal falle i hendene på fienden. Tyskarane øydela mykje av arkivmaterialet sitt frå okkupasjonen av Noreg, frå alt frå Gestapo eller

SD til militære flyplassar, men det vil naturlegvis ikkje seie at tyskarane hadde planar om folkemord på nordmenn. Alt vi kan seie er at dokumenta som vart øydelagde sannsynlegvis ville ha vore svært interessante å lese i ettertid, men vi kan ikkje trekkje slutningar ut frå dokument som ikkje finst – det seier seg sjølv.

«Og altså Höss' vitnemål, gjengitt over. I memoarene sine skriver han at han personlig destruerte en masse bevismateriale relatert til massemordet og antall drepte etter hver "Aktion".»

Så vitnemålet til Höss er prov på at vitnemålet til Höss er rett?!?

«At selve ordren om å destruere inkriminerende dokumentasjon ikke har overlevd, er knapt besynderlig.»

Tyskarane byrja ikkje med å brenne dokument for moro skuld i januar 1945, men fordi det var naudsynt. Og noko slikt kom truleg etter ei skriftleg ordre. Det som derimot ikkje er bevart, og som ikkje vert understøtta av ei einaste anna kjelde enn Höss, er samtidig prov på påstanden din om *ei spesiell ordre frå Himmler* om å brenne alt materialet med visse mellomrom i Auschwitz.

http://www.codoh.com/revision.html

http://www.ihr.org/

http://www.air-photo.com/index.php